

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) 2018/409 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2018 o spremembi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 480/2009 o ustanovitvi Jamstvenega sklada za zunanje ukrepe 1

DIREKTIVE

- ★ Direktiva (EU) 2018/410 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2018 o spremembi Direktive 2003/87/ES za krepitev stroškovno učinkovitega zmanjšanja emisij in nizkoogljičnih naložb ter Sklepa (EU) 2015/1814 ⁽¹⁾ 3
- ★ Direktiva (EU) 2018/411 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2018 o spremembi Direktive (EU) 2016/97 v zvezi z datumom začetka uporabe ukrepov za prenos v državah članicah ⁽¹⁾ 28

SKLEPI

- ★ Sklep (EU) 2018/412 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2018 o spremembi Sklepa št. 466/2014/EU o odobritvi jamstva EU Evropski investicijski banki za izgube pri financiranju v podporo naložbenim projektom zunaj Unije 30

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2018/409 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 14. marca 2018

o spremembi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 480/2009 o ustanovitvi Jamstvenega sklada za zunanje ukrepe

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 209 in člena 212 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Jamstveni sklad za zunanje ukrepe (v nadaljnjem besedilu: Sklad) je urejen z Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 480/2009 ⁽²⁾.
- (2) Sklad se financira z enim letnim plačilom iz splošnega proračuna Unije, obrestmi na investirana sredstva Sklada in zneski, izterjanimi od dolžnikov, ki niso izpolnili obveznosti odplačila.
- (3) Prihodki iz premij za tveganje, ustvarjeni v okviru financiranj Evropske investicijske banke (EIB), ki imajo jamstvo proračuna Unije, bi morali biti plačani v Sklad.
- (4) Kadar znesek Sklada presega 10 % skupnih neplačanih obveznosti Unije do virov sredstev, bi bilo treba presežek vrniti v splošni proračun Unije zaradi boljše zaščite splošnega proračuna Unije pred morebitnim dodatnim tveganjem neizpolnjevanja obveznosti odplačila pri financiranjih EIB, namenjenih dolgoročni gospodarski odpornosti beguncev, migrantov, gostiteljskih in tranzitnih skupnosti ter izvornih skupnosti kot strateški odziv k odpravljanju temeljnih vzrokov migracij.
- (5) Uredbo (ES, Euratom) št. 480/2009 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES, Euratom) št. 480/2009 se spremeni:

(1) v členu 2 se doda naslednja alineja:

„— prihodkov iz premij za tveganje, ustvarjenih iz financiranj EIB, za katera Unija zagotovi jamstvo, ki se povrne.“;

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 8. februarja 2018 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 27. februarja 2018.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 480/2009 z dne 25. maja 2009 o ustanovitvi Jamstvenega sklada za zunanje ukrepe (UL L 145, 10.6.2009, str. 10).

(2) v členu 3 se tretji odstavek nadomesti z naslednjim:

„Če znesek Sklada presega 10 % skupnih neplačanih obveznosti Unije do virov sredstev, se presežek plača nazaj v splošni proračun Evropske unije. Ta presežek se plača v enem prenosu v posebno postavko izkaza prihodkov v splošni proračun Evropske unije za leto $n + 1$ na osnovi razlike ob koncu leta $n - 1$ med 10 % skupnih neplačanih obveznosti do virov sredstev Unije in vrednostjo neto premoženja Sklada, kot je izračunana na začetku leta n .“;

(3) člen 7 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 7

Komisija finančno poslovanje Sklada poveri EIB.

Komisija do 30. junija 2019 Evropskemu parlamentu in Svetu posreduje neodvisno zunanjo oceno prednosti in slabosti tega, da se finančno poslovanje s sredstvi Sklada in Evropskega sklada za trajnostni razvoj poveri Komisiji, EIB ali obema, ob upoštevanju ustreznih tehničnih in institucionalnih meril, ki se uporabljajo za primerjavo storitev upravljanja premoženja, vključno s tehnično infrastrukturo, primerjavo stroškov opravljenih storitev, institucionalno ureditvijo, poročanjem, uspešnostjo, odgovornostjo in strokovnostjo posamezne institucije in drugimi mandati za upravljanje premoženja splošnega proračuna Evropske unije. Oцени se po potrebi priloži zakonodajni predlog.“;

(4) člen 8 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 8

Komisija vsako leto do 31. maja Evropskemu parlamentu, Svetu in Računskemu sodišču predloži letno poročilo o upravljanju Sklada v preteklem koledarskem letu. Letno poročilo vsebuje predstavitev finančnega stanja in informacije o delovanju Sklada na koncu preteklega koledarskega leta ter finančnih tokov, pa tudi pomembne transakcije in vse relevantne informacije o finančnih računih, kot so podrobne informacije o preostali glavnici posojil, za katera so bila dana jamstva, ali premoženje Sklada v preteklem koledarskem letu, pa tudi spoznanja in izkušnje. Poročilo vsebuje tudi informacije o finančnem poslovanju, uspešnosti in tveganju Sklada na koncu preteklega koledarskega leta. Za leto 2019 in vsako tretje leto zatem vključuje tudi oceno ustreznosti 9 % cilja in 10 % praga za Sklad iz drugega oziroma tretjega odstavka člena 3.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 14. marca 2018

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednica

L. PAVLOVA

DIREKTIVE

DIREKTIVA (EU) 2018/410 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 14. marca 2018

o spremembi Direktive 2003/87/ES za krepitev stroškovno učinkovitega zmanjšanja emisij in nizkoogljičnih naložb ter Sklepa (EU) 2015/1814

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ je vzpostavila sistem trgovanja s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Uniji, da se spodbuja stroškovno in ekonomsko učinkovito zmanjšanje emisij toplogrednih plinov.
- (2) Evropski svet se je oktobra 2014 zavezal, da se bodo do leta 2030 skupne emisije toplogrednih plinov v Uniji zmanjšale za vsaj 40 % glede na ravni iz leta 1990. K uresničevanju tega zmanjšanja emisij bi morali prispevati vsi gospodarski sektorji, cilj pa naj bi se na stroškovno najučinkovitejši način dosegel prek sistema Evropske Unije za trgovanje z emisijami (EU ETS), in sicer naj bi do leta 2030 zmanjšanje glede na ravni iz leta 2005 znašalo 43 %. To je bilo potrjeno v zavezi glede nameravanega nacionalno določenega zmanjšanja Unije in njenih držav članic, ki je bila sekretariatu Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC) predložena 6. marca 2015.
- (3) Pariški sporazum, sprejet 12. decembra 2015 v okviru UNFCCC (v nadaljnjem besedilu: Pariški sporazum), je začel veljati 4. novembra 2016. Njegove pogodbenice so se dogovorile, da bodo dvig globalne povprečne temperature omejile na precej pod 2 °C glede na predindustrijske ravni in da bodo nadaljevale prizadevanja, da dvig temperature ne bi presegel 1,5 °C glede na predindustrijske ravni. Dogovorile so se tudi, da bodo redno opravljale pregled izvajanja Pariškega sporazuma, da bi ocenile skupni napredek pri doseganju namena Pariškega sporazuma in uresničevanju njegovih dolgoročnih ciljev.

⁽¹⁾ UL C 71, 24.2.2016, str. 57.

⁽²⁾ UL C 240, 1.7.2016, str. 62.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 6. februarja 2018 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 27. februarja 2018.

⁽⁴⁾ Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L 275, 25.10.2003, str. 32).

- (4) V skladu z zavezo sozakonodajalcev, izraženo v Direktivi 2009/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ ter Odločbi št. 406/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, bi morali k zmanjšanju emisij toplogrednih plinov prispevati vsi gospodarski sektorji. Unija in države članice so se v okviru Pariškega sporazuma zavezale cilju zmanjšanja emisij v gospodarstvu kot celoti. V okviru Mednarodne pomorske organizacije (IMO) potekajo prizadevanja za zmanjšanje emisij v pomorskem prometu, kar bi bilo treba spodbujati. IMO je začela postopek, da bi leta 2018 sprejela začetno strategijo za zmanjšanje emisij, na podlagi katere naj bi zmanjšali emisije toplogrednih plinov iz mednarodnega pomorskega prometa. Sprejetje ambicioznega cilja zmanjšanja emisij v okviru te začetne strategije je postalo nujno in je pomembno za zagotovitev, da sektor mednarodnega pomorskega prometa prispeva svoj ustrezen delež k prizadevanjem, potrebnim za uresničitev cilja precej pod 2 °C, ki je bil dogovorjen s Pariškim sporazumom. Komisija bi morala to redno pregledovati ter Evropskemu parlamentu in Svetu najmanj enkrat na leto poročati o napredku, ki ga je IMO dosegla v zvezi z ambicioznim ciljem zmanjšanja emisij in povezanimi ukrepi, za zagotovitev, da sektor ustrezno prispeva k prizadevanjem, potrebnim za uresničitev ciljev, dogovorjenih s Pariškim sporazumom. Dejavnosti IMO ali Unije bi se morale začeti leta 2023, vključno s pripravljanim delom za sprejetje in izvajanje ter ustrezno obravnavo s strani vseh deležnikov.
- (5) Evropski svet je oktobra 2014 v svojih sklepih potrdil, da bo dobro delujoč, reformiran sistem EU ETS z instrumentom za stabilizacijo trga glavni evropski instrument za doseganje cilja zmanjšanja za vsaj 40 %, pri čemer se bo od leta 2021 naprej uporabljal letni faktor zmanjšanja v višini 2,2 %. Evropski svet je tudi potrdil, da brezplačna dodelitev ne bo prenehala veljati in da se bodo obstoječi ukrepi nadaljevali po letu 2020, da se prepreči tveganje selitve virov CO₂ zaradi podnebne politike, dokler se ne sprejmejo primerljiva prizadevanja v drugih večjih gospodarstvih, ne da bi se zmanjšal delež pravic, ki se lahko prodajo na dražbi. Delež pravic, ki se prodajo na dražbi, bi se moral izraziti v odstotkih iz Direktive 2003/87/ES, da se okrepi gotovost načrtovanja v zvezi z naložbenimi odločitvami, izboljša preglednost ter poenostavi celotni sistem in njegova razumljivost.
- (6) Ključna prednostna naloga Unije je vzpostaviti trdno energetska unijo, da se državljanom in industriji zagotovi varna, trajnostna, konkurenčna in cenovno dostopna električna energija. Za uresničitev tega je treba še naprej izvajati ambiciozne podnebne ukrepe z EU ETS kot temeljem podnebne politike Unije in zagotavljati napredek pri drugih vidikih energetske unije. Izvajanje prizadevanj, določenih v okviru podnebne in energetske politike Unije za leto 2030, prispeva k zagotavljanju smiselne cene ogljika in nadaljnjemu spodbujanju stroškovno učinkovitega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov.
- (7) Člen 191(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) določa, da mora politika Unije temeljiti na načelu „onesnaževalec plača“, in na podlagi tega Direktiva 2003/87/ES določa postopen prehod na prodajo vseh pravic na dražbi. Preprečevanje premestitve emisij CO₂ utemeljuje začasno odložitev prodaje vseh pravic na dražbi, ciljno usmerjena brezplačna dodelitev pravic industriji pa je upravičena, da se omogoči obravnavo resničnih tveganj povečanja emisij toplogrednih plinov v tretjih državah, v katerih za industrijo ne veljajo primerljive omejitve v zvezi z ogljikom, dokler druga večja gospodarstva ne sprejmejo primerljivih ukrepov podnebne politike.
- (8) Prodaja pravic na dražbi ostaja splošno pravilo, brezplačna dodelitev pa je izjema. Komisija je v oceni učinka navedla, da delež pravic, ki se lahko prodajo na dražbi, v obdobju 2013–2020 znaša 57 %. Ta delež bi načeloma moral ostati 57 %. Sestavljajo ga pravice, ki se prodajo na dražbi v imenu držav članic, vključno s pravicami, ki so prihranjene za nove udeležence, vendar niso dodeljene, pravicami za modernizacijo proizvodnje električne energije v nekaterih državah članicah in pravicami, ki se pozneje prodajo na dražbi zaradi vključenosti v rezervo za stabilnost trga, vzpostavljeno s Sklepom (EU) 2015/1814 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾. Ta delež bi moral vključevati 75 milijonov pravic, ki se uporabljajo v podporo inovacijam. Če bi bilo treba zaradi povpraševanja po brezplačnih pravicah uporabiti enotni medsektorski korekcijski faktor pred letom 2030, bi bilo treba delež pravic, ki naj bi bile prodane na dražbi v desetletnem obdobju z začetkom 1. januarja 2021, zmanjšati na največ 3 % skupne količine pravic. Zaradi solidarnosti, rasti in medsebojnih povezav bi bilo treba 10 % pravic, ki jih države članice prodajo na dražbi, porazdeliti med države članice, katerih bruto državni proizvod (BDP) na

⁽¹⁾ Direktiva 2009/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spremembi Direktive 2003/87/ES z namenom izboljšanja in razširitve sistema Skupnosti za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov (UL L 140, 5.6.2009, str. 63).

⁽²⁾ Odločba št. 406/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o prizadevanju držav članic za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, da do leta 2020 izpolnijo zavezo Skupnosti za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov (UL L 140, 5.6.2009, str. 136).

⁽³⁾ Sklep (EU) 2015/1814 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. oktobra 2015 o vzpostavitvi in delovanju rezerve za stabilnost trga za sistem Unije za trgovanje z emisijami toplogrednih plinov in spremembi Direktive 2003/87/ES (UL L 264, 9.10.2015, str. 1).

prebivalca po tržnih cenah ni presegel 90 % povprečja Unije v letu 2013, preostanek pravic pa med vse države članice, na podlagi preverjenih emisij. Odstopanje za nekatere države članice s povprečno stopnjo dohodka na prebivalca, ki je za več kot 20 % višja od povprečja v Uniji v zvezi s to porazdelitvijo v obdobju 2013–2020, bi morale prenehati veljati.

- (9) Ob upoštevanju povezanosti podnebnih politik na ravni Unije in nacionalni ravni bi morale države članice imeti možnost, da v primeru zaprtja zmogljivosti za proizvodnjo električne energije na svojem ozemlju preklicajo pravice iz količine svojih pravic, ki se lahko prodajo na dražbi. Za zagotovitev predvidljivosti za operaterje in udeležence na trgu v zvezi s količino pravic, ki se lahko prodajo na dražbi, bi bilo treba možnost preklica pravic v takih primerih omejiti na količino, ki ustreza povprečju preverjenih emisij iz zadevne naprave v obdobju petih let pred zaprtjem.
- (10) Za ohranitev okoljske koristi zmanjšanja emisij v Uniji dokler ukrepi tretjih držav ne zagotovijo primerljivih spodbud za industrijo za zmanjšanje emisij, bi se morala prehodna brezplačna dodelitev še naprej uporabljati za naprave v sektorjih in delih sektorjev, za katere obstaja resnično tveganje premestitve emisij CO₂. Izkušnje, pridobljene med delovanjem EU ETS, potrjujejo, da so sektorji in deli sektorjev izpostavljeni različnim ravnem tveganja premestitve emisij CO₂ in da brezplačna dodelitev preprečuje premestitev emisij CO₂. Čeprav se za nekatere sektorje in dele sektorjev lahko šteje, da zanje obstaja večje tveganje premestitve emisij CO₂, lahko drugi prenesejo znaten delež svojih stroškov pravic za kritje svojih emisij na cene proizvodov, ne da bi izgubili tržni delež, in nosijo le preostali del stroškov, zato je zanje tveganje premestitve emisij CO₂ majhno. Komisija bi morala določiti, kateri so zadevni sektorji, in med njimi razlikovati na podlagi intenzivnosti trgovanja in intenzivnosti emisij, da se bolje opredelijo sektorji, za katere obstaja resnično tveganje premestitve emisij CO₂.

Sektorje in dele sektorjev bi bilo treba oceniti na 4-mestni ravni (koda NACE-4), predvideti pa bi bilo treba tudi posebne okoliščine, v katerih bi morda bilo ustrezno imeti možnost zaprositi za oceno na 6-mestni ali 8-mestni ravni (Prodcum). Takšna možnost bi morala biti na voljo v sektorjih in delih sektorjev, ki so pred tem veljali za izpostavljene tveganju premestitve emisij CO₂ na 6-mestni ali 8-mestni ravni (Prodcum), ob upoštevanju, da nekatere kode NACE, zlasti tiste, ki se končajo z .99, obsegajo heterogene dejavnosti, ki niso razvrščene drugje. Kadar se za sektor ali del sektorja uporablja referenčna vrednost rafinerij ali drugih proizvodov, bi bilo treba to upoštevati, tako da se, kadar je to ustrezno, omogoči izvedba kvalitativne analize tveganja premestitve emisij CO₂, da se zagotovijo enaki konkurenčni pogoji za proizvode, ki se proizvajajo tako v rafinerijah kot v kemičnih tovarnah. Kadar se na podlagi meril intenzivnosti trgovanja in intenzivnosti emisij preseže prag, določen z upoštevanjem zadevne možnosti prenosa stroškov na cene proizvodov zadevnih sektorjev ali delov sektorjev, bi se moralo za sektor ali del sektorja šteti, da zanj obstaja tveganje premestitve emisij CO₂. Za druge sektorje in dele sektorjev bi se moralo šteti, da zanje obstaja majhno tveganje premestitve emisij CO₂ oziroma da tako tveganje ne obstaja. Zaradi možnosti prenosa stroškov na cene proizvodov sektorjev in delov sektorjev zunaj področja proizvodnje električne energije bi se morali zmanjšati tudi nepričakovani dobički. Razen če je v pregledu na podlagi člena 30 Direktive 2003/87/ES odločeno drugače, bi bilo treba po letu 2026 v enakih deležih zmanjševati brezplačne dodelitve za sektorje in dele sektorjev, za katere se šteje, da zanje obstaja majhno tveganje premestitve emisij CO₂ oziroma da takšno tveganje ne obstaja, razen za daljinsko ogrevanje, tako da bi v letu 2030 dosegli raven, na kateri ne bi bilo brezplačnih dodelitev.

- (11) Referenčne vrednosti za brezplačno dodelitev, ki se uporabljajo od 2013 naprej, bi bilo treba pregledati, da se v zadevnih sektorjih preprečijo nepričakovani dobički in odrazi tehnološki napredek v obdobju 2007–2008 in vsakem poznejšem obdobju, za katerega se določijo brezplačne dodelitve v skladu s členom 11(1) Direktive 2003/87/ES. Da se upošteva tehnološki napredek v zadevnih sektorjih in da se referenčne vrednosti prilagodijo ustreznemu obdobju dodelitve, bi bilo treba zagotoviti določbo o posodobitvi referenčnih vrednosti za brezplačne dodelitve za naprave, ki se določijo na podlagi podatkov iz let 2007 in 2008, v skladu z opaženim izboljšanjem. Zaradi predvidljivosti bi bilo zato treba uporabiti faktor, ki bi bil najboljša ocena napredka v sektorjih in bi upošteval zanesljive, objektivne in preverjene podatke iz naprav ob upoštevanju zmogljivosti 10 % najučinkovitejših naprav, tako da bi referenčne vrednosti odražale dejansko stopnjo izboljšanja. Kadar podatki v zadevnem obdobju kažejo letno zmanjšanje za manj kot 0,2 % ali več kot 1,6 % vrednosti za obdobje 2007–2008, bi bilo treba zadevno referenčno vrednost namesto z dejanskimi stopnjami izboljšanj prilagoditi z drugimi vrednostmi, da se ohranijo spodbude za zmanjšanje emisij ter ustrezno nagradijo inovacije. Za obdobje 2021–2025 bi se navedene referenčne vrednosti morale prilagoditi za vsako leto med 2008 in sredino obdobja 2021–2025 bodisi z 0,2 % bodisi z 1,6 %, kar pomeni izboljšanje za 3 % oziroma 24 % v primerjavi z vrednostjo, ki se uporablja v obdobju 2013–2020. V obdobju 2026–2030 bi se navedene referenčne vrednosti morale prilagoditi na enak

način, kar pomeni izboljšanje za 4 % oziroma 32 % v primerjavi z vrednostjo, ki se uporablja v obdobju 2013–2020. Za zagotavljanje enakih konkurenčnih pogojev za proizvodnjo aromato, vodika in sinteznega plina v rafinerijah in kemičnih tovarnah bi morale biti referenčne vrednosti za aromate, vodik in sintezni plin še naprej usklajene z referenčnimi vrednostmi rafinerij.

- (12) Stopnjo brezplačne dodelitve za naprave bi bilo treba bolje uskladiti z njihovimi dejanskimi ravnmi proizvodnje. V ta namen bi bilo treba dodelitve redno simetrično prilagajati, da se upoštevajo ustrezna povečanja in zmanjšanja proizvodnje. Podatki, uporabljeni v tem okviru, bi morali biti celoviti, skladni, neodvisno preverjeni ter imeti enako visoko raven natančnosti in kakovosti kot podatki, uporabljeni za določitev brezplačne dodelitve. Da bi preprečili manipulacije ali zlorabe sistema za prilagoditev dodelitev pravic in se izognili vsakršnemu nepotrebemu upravnemu bremenu, ob upoštevanju roka, ki se uporablja za priglasitev sprememb v proizvodnji, in ob upoštevanju, da morajo biti spremembe pri dodelitvah izvedene na učinkovit, nediskriminatoren in enoten način, bi bilo treba ustrezni prag določiti na 15 % in ga oceniti na podlagi drsečega povprečja dveh let. Komisija bi morala imeti možnost, da preuči nadaljnje ukrepe, ki bi jih bilo treba uvesti, kot so uporaba absolutnih pragov glede sprememb dodelitev ali v zvezi z rokom za priglasitev sprememb v proizvodnji.
- (13) Zaželeno bi bilo, da države članice za nekatere naprave v sektorjih ali delih sektorjev, za katere je bilo ugotovljeno, da so izpostavljeni visokemu tveganju premestitve emisij CO₂, ker so bili stroški, povezani z emisijami toplogrednih plinov, preneseni na cene električne energije, v skladu s pravili o državni pomoči zagotovijo delno nadomestilo, med drugim tudi v zvezi s porabo električne energije, ki so jo z zgorevanjem odpadnih plinov proizvedle naprave same. Prizadevanja držav članic, da za nadomestila za posredne stroške ne bi porabile več kot 25 % prihodkov od prodaje pravic na dražbi, bodo najverjetneje olajšala doseganje ciljev sistema EU ETS ter pripomogla k ohranjanju celovitosti notranjega trga in pogojev konkurence. Za okrepitev preglednosti glede obsega, v katerem se tako nadomestilo zagotovi, bi morale države članice redno poročati javnosti o ukrepih, ki so jih vzpostavile, in o upravičenih do nadomestila, ob tem pa zagotoviti, da se ustrezno upoštevajo zaupna narava določenih informacij in s tem povezani vidiki varstva podatkov. Kadar država članica znaten delež svojih prihodkov od dražb uporabi kot nadomestilo za neposredne stroške, je še toliko bolj pomembno, da javnost seznanjena z razlogi za takšno odločitev. Komisija bi morala pri pregledu svojih smernic o državni pomoči glede nadomestila za stroške posrednih emisij med drugim upoštevati uporabnost zgornjih meja za nadomestila, ki jih dodelijo države članice. Pri pregledu Direktive 2003/87/ES bi bilo treba preučiti, kako učinkoviti so bili ti finančni ukrepi pri preprečevanju visokega tveganja premestitve emisij CO₂ zaradi posrednih stroškov, ter tudi možnost nadaljnje uskladitve ukrepov, vključno z usklajenim mehanizmom. Podnebno financiranje javnega sektorja bo še naprej imelo pomembno vlogo pri uporabi sredstev po letu 2020.

Zato bi morali prihodke od dražb uporabljati tudi za financiranje podnebnih ukrepov v ranljivih tretjih državah, zlasti najmanj razvitih državah, vključno s prilagajanjem na vplive podnebnih sprememb, med drugim prek Zelenega podnebnega sklada UNFCCC. Znesek podnebnega financiranja, ki se uporabi, bo odvisen tudi od ambicioznosti in kakovosti nacionalno določenih prispevkov, nadaljnjih naložbenih načrtov in nacionalnih procesov za načrtovanje prilagajanja. Glede na morebitne socialne posledice potrebnih politik in naložb bi morale države članice prihodke od dražb uporabiti tudi za to, da bi s spodbujanjem pridobivanja spretnosti in prerazporeditve delovne sile ter v socialnem dialogu s skupnostmi in regijami, ki jih zadeva tranzicija delovnih mest, prispevale k pravičnemu prehodu na nizkoogljično gospodarstvo.

- (14) Glavna dolgoročna spodbuda iz Direktive 2003/87/ES za zajemanje in shranjevanje CO₂, nove tehnologije obnovljivih virov energije in pomembne inovacije na področju nizkoogljičnih tehnologij in procesov, vključno z okoljsko varnim zajemanjem in uporabo CO₂, je signal glede cene ogljika, ki jo direktiva ustvarja, in dejstvo, da pravic ne bo treba predati za emisije CO₂, ki se preprečujejo ali stalno hranijo. Poleg tega bi se za dopolnjevanje sredstev, ki se že uporabljajo za hitrejšo demonstracijo komercialnih obratov za zajemanje in shranjevanje CO₂ in inovativnih tehnologij obnovljivih virov energije, morale pravice uporabljati za zagotavljanje zajamčenih nagrad za uporabo zajemanja in shranjevanja CO₂ ali obratov za zajemanje in uporabo CO₂, novih tehnologij obnovljivih virov energije in industrijskih inovacij na področju nizkoogljičnih tehnologij in procesov v Uniji za CO₂, ki se hrani ali preprečuje v zadostnem obsegu, če obstaja dogovor o delitvi znanj.

Poleg 400 milijonov pravic, ki so bile prvotno dane na voljo za obdobje od leta 2021 naprej, bi bilo treba prihodkom od 300 milijonov pravic, ki so na voljo v obdobju 2013–2020, a še niso bile porabljene za inovacije, dodati 50 milijonov nedodeljenih pravic iz rezerve za stabilnost trga in jih v ustreznem trenutku porabiti za podporo inovacijam. Odvisno od obsega zmanjšanja količine pravic, ki se lahko prodajo na dražbi, da bi se s tem izognili potrebi po uporabi enotnega medsektorskega korekcijskega faktorja, bi bilo treba količino pravic, ki so na razpolago v okviru tega sklada, povečati do največ 50 milijonov pravic. Večji del te podpore bi moral biti odvisen od preverjenega preprečevanja emisij toplogrednih plinov, nekaj podpore pa bi moralo biti mogoče dodeliti, če se dosežejo vnaprej določeni mejniki, pri čemer je treba upoštevati uporabljeno tehnologijo in posebne razmere v sektorju, v katerem se podpora uporabi. Mejnike bi bilo treba opredeliti, da bi bili tako za projekt dana na voljo ustrezna finančna sredstva. Najvišji delež stroškov projektov, ki se podpirajo, se lahko razlikuje glede na kategorijo projekta. Ustrezno bi bilo treba upoštevati projekte, ki bodo z vidika inovacij znatno koristili Uniji.

- (15) V Grčiji je bil v letu 2014 BDP na prebivalca po tržnih cenah nižji od 60 % povprečja Unije, vendar ta država članica ni upravičena do sredstev iz sklada za modernizacijo, zato bi morala imeti možnost zahtevati pravice za sofinanciranje razogljičenja oskrbe z električno energijo na otokih na svojem ozemlju. Te pravice bi morali črpati iz največje količine pravic iz člena 10a(5) Direktive 2003/87/ES, ki do 31. decembra 2020 niso dodeljene brezplačno, in bi jih bilo treba na dražbi prodajati v skladu z modalitetami, ki se uporabljajo za sklad za modernizacijo.
- (16) Iz 2 % skupne količine pravic bi se moral vzpostaviti sklad za modernizacijo, pravice pa bi se morale prodati na dražbi v skladu s pravili in modalitetami za dražbe prek skupnega dražbenega sistema, določenega v Uredbi Komisije (EU) št. 1031/2010⁽¹⁾. Odvisno od obsega zmanjšanja deleža pravic, ki se lahko prodajo na dražbi, da bi se tako izognili potrebi po uporabi enotnega medsektorskega korekcijskega faktorja, bi bilo treba količino pravic, ki so na razpolago v okviru sklada za modernizacijo, povečati do največ 0,5 % skupne količine pravic. Države članice, katerih BDP na prebivalca po tržnih cenah je bil leta 2013 nižji od 60 % povprečja Unije, bi morale biti upravičene do financiranja iz sklada za modernizacijo in bi do leta 2030 morale imeti možnost odstopanja od načela prodaje vseh pravic za proizvodnjo električne energije na dražbi z uporabo možnosti brezplačne dodelitve, da se pregledno spodbujajo produktivne naložbe v modernizacijo energetskega sektorja in pri tem preprečijo izkrivljanja notranjega trga z energijo. Naložbe v okviru sklada za modernizacijo z namenom izboljšati energetske učinkovitost bi lahko vključevale naložbe v elektrifikacijo prometa, zlasti cestnega. Pravila za upravljanje sklada za modernizacijo bi morala določati usklajen, obsežen in pregleden okvir, da se zagotovi kar najučinkovitejše izvajanje, pri čemer bi morala upoštevati potrebo po neoviranem dostopu vseh udeležencev in možnosti vzvoda za naložbe v državah članicah. Struktura upravljanja bi morala ustrezati namenu zagotavljanja primerne rabe finančnih sredstev.

Ta struktura upravljanja bi morala vključevati odbor za naložbe, pri postopku odločanja pa bi bilo treba ustrezno upoštevati strokovno znanje Evropske investicijske banke (EIB), razen če se podpora malim projektom zagotovi s posojili iz nacionalnih spodbujevalnih bank ali nepovratnimi sredstvi prek nacionalnega programa, ki ima enake cilje kot sklad za modernizacijo. Da bi odkrili in razkrili kakršno koli morebitno nasprotje interesov, bi bilo treba sestavo odbora za naložbe, življenjepise njegovih članov in njihove izjave o interesih objaviti in jih redno posodabljeni. Za zagotovitev ustrezne obravnave potreb po naložbah v državah članicah z nizkimi prihodki bi bilo treba finančna sredstva za sklad za modernizacijo porazdeliti med države članice na podlagi kombiniranih meril 50-odstotnega deleža preverjenih emisij in 50-odstotnega deleža BDP. Finančna pomoč iz sklada za modernizacijo se lahko zagotovi v različnih oblikah. Da bi mobilizirali sredstva in zagotovili večji učinek ustreznih naložb, bi bilo treba brezplačne pravice za modernizacijo proizvodnje električne energije v nekaterih državah članicah in sredstva, ki so na voljo iz sklada za modernizacijo za naložbe, ki niso na seznamu prednostnih nalog, dopolniti s sredstvi zasebnih pravnih subjektov, med katerimi bi lahko bila posebna sredstva zasebnih pravnih subjektov, ki so v polni ali delni lasti javnih organov.

- (17) Da bi racionalizirali mehanizme financiranja in kar najbolj zmanjšali upravno breme, povezano z njihovim izvajanjem, bi bilo treba zadevnim državam članicam omogočiti, da lahko v skladu z določbami o skladu za modernizacijo uporabijo svoj delež 10 % prerazporejenih pravic in prehodne brezplačne dodelitve za modernizacijo energetskega sektorja. Da bi zagotovili predvidljivost in preglednost glede količin pravic, ki so na voljo za prodajo na dražbi ali za prehodno brezplačno dodelitev, in glede sredstev, ki jih upravlja sklad za modernizacijo, bi morale države članice Komisiji sporočiti svojo namero, da pred letom 2021 povečajo svoja sredstva v okviru sklada za modernizacijo.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) št. 1031/2010 z dne 12. novembra 2010 o časovnem načrtu, upravljanju in drugih vidikih dražbe pravic do emisije toplogrednih plinov na podlagi Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti (UL L 302, 18.11.2010, str. 1).

- (18) Evropski svet je oktobra 2014 potrdil, da bi bilo treba ohraniti možnost brezplačne dodelitve za energetski sektor do leta 2030 in izboljšati modalitete, med drugim tudi glede preglednosti, izbirne brezplačne dodelitve za modernizacijo energetskega sektorja v nekaterih državah članicah. Naložbe v vrednosti 12,5 milijona EUR ali več bi morala zadevna država članica izbrati s konkurenčnim postopkom za zbiranje ponudb na podlagi jasnih in preglednih pravil, da se zagotovi, da se brezplačna dodelitev uporablja za spodbujanje produktivnih naložb za modernizacijo ali diverzifikacijo energetskega sektorja v skladu s cilji energetske unije. Naložbe v vrednosti manj kot 12,5 milijona EUR bi morale biti prav tako upravičene do financiranja na podlagi brezplačne dodelitve. Zadevna država članica bi morala take naložbe izbrati na podlagi jasnih in preglednih meril. Rezultati tega izbirnega postopka bi morali biti predmet javnega posvetovanja. V fazi izbora in izvajanja naložbenih projektov bi bilo treba ustrezno obveščati javnost. Naložbe bi bilo treba dopolniti s sredstvi zasebnih pravnih subjektov, ki bi lahko vključevala posebna sredstva zasebnih pravnih subjektov, ki so v polni ali delni lasti javnih organov.
- (19) Financiranje EU ETS bi moralo biti usklajeno s cilji iz okvira podnebne in energetske politike Unije za leto 2030 in dolgoročnimi cilji iz Pariškega sporazuma ter drugimi programi financiranja Unije, da se zagotovi učinkovitost javne porabe.
- (20) Obstoječe določbe za male naprave, ki se izključijo iz EU ETS, omogočajo izključenim napravam, da ostanejo izključene, državam članicam pa bi bilo treba omogočiti, da posodobijo svoj seznam izključenih naprav, državam članicam, ki trenutno ne uporabljajo te možnosti, pa, da izkoristijo to možnost na začetku vsakega obdobja dodelitve. V izogib nepotrebnemu upravnemu bremenu bi države članice morale imeti možnost iz EU ETS izključiti naprave, ki v vsakem od treh let pred začetkom vsakega obdobja dodelitve izpustijo manj kot 2 500 ton ekvivalenta ogljikovega dioksida, in rezervne ali pomožne naprave, ki obratujejo manj kot 300 ur v vsakem letu tega triletnega obdobja. Ohraniti bi bilo treba možnost vključitve dodatnih dejavnosti in plinov v sisteme, ne da bi jih šteli za nove udeležence. Ta možnost vključitve dodatnih dejavnosti in plinov po letu 2020 ne bi smela posegati v količino pravic v Uniji v okviru EU ETS in zneske, ki izhajajo iz nje.
- (21) V skladu z Direktivo 2003/87/ES morajo države članice predložiti poročilo o njenem izvajanju na podlagi vprašalnika ali predloge, ki ju pripravi Komisija v skladu s postopkom iz Direktive Sveta 91/692/EGS ⁽¹⁾. Komisija je predlagala razveljavitev zahtev glede poročanja na podlagi Direktive 91/692/EGS. Zato je ustrezno, da se sklic na Direktivo 91/692/EGS nadomesti s sklicem na postopek iz Direktive 2003/87/ES.
- (22) Sklep (EU) 2015/1814 vzpostavlja rezervo za stabilnost trga za EU ETS, da bi bila ponudba pravic, ki se prodajo na dražbi, prožnejša, sistem pa trdnejši. Navedeni sklep določa tudi, da se pravice, ki se ne dodelijo novim udeležencem do leta 2020, in pravice, ki se ne dodelijo zaradi dokončnega in delnega prenehanja dejavnosti, vključijo v rezervo za stabilnost trga.
- (23) Dobro delujoč prenovljen EU ETS z instrumentom za stabilizacijo trga je za Unijo ključno sredstvo za uresničitev dogovorjenega cilja za leto 2030 in zavez iz Pariškega sporazuma. Za odpravo sedanjega neravnotežja med ponudbo pravic in povpraševanjem po njih na trgu bo v skladu s Sklepom (EU) 2015/1814 v letu 2018 vzpostavljena rezerva za stabilnost trga, ki bo začela delovati leta 2019. Ob upoštevanju potrebe po verodostojnem signalu za naložbe, da bi stroškovno učinkovito zmanjšali emisije CO₂, in da bi okrepili EU ETS, bi bilo treba Sklep (EU) 2015/1814 spremeniti, da se do 31. decembra 2023 povišajo odstotne stopnje za določitev števila pravic, ki se vsako leto vključijo v rezervo. Poleg tega bi morali v smislu dolgoročnega ukrepa za izboljšanje delovanja EU ETS, razen če v okviru prvega pregleda v skladu s členom 3 Sklepa (EU) 2015/1814 ne bi bilo sklenjeno drugače, določiti, da z letom 2023 pravice, ki se hranijo v rezervi in presegajo skupno število pravic, ki se prodajo na dražbi v predhodnem letu, niso več veljavne. Pri rednih pregledih delovanja rezerve bi bilo treba preučiti tudi, ali bi te povišane stopnje ohranili.
- (24) Direktivo 2003/87/ES bi bilo treba pregledovati z vidika mednarodnega razvoja dogodkov in prizadevanj za uresničitev dolgoročnih ciljev Pariškega sporazuma. Ukrepe za podporo nekaterim energetsko intenzivnim industrijskim panogam, ki bi lahko bile izpostavljene tveganju premestitve emisij CO₂, kakor je navedeno v členih 10a in 10b Direktive 2003/87/ES, bi bilo treba prav tako pregledovati v luči ukrepov podnebne politike drugih večjih gospodarstev. V okviru pregleda Direktive 2003/87/ES bi se lahko razmislilo o tem, ali je ustrezno

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 91/692/EGS z dne 23. decembra 1991 o standardiziranju in racionaliziranju poročil o izvajanju določenih direktiv, ki se nanašajo na okolje (UL L 377, 31.12.1991, str. 48).

nadomestiti, prilagoditi ali dopolniti obstoječe ukrepe za preprečevanje premestitve emisij CO₂ z ukrepi za prilagoditev meje CO₂ ali drugimi ukrepi, pod pogojem, da so taki ukrepi popolnoma skladni s pravili Svetovne trgovinske organizacije, da bi tako v EU ETS vključili uvoznike proizvodov, ki jih proizvajajo sektorji ali deli sektorjev iz člena 10a Direktive 2003/87/ES. Komisija bi morala Evropskemu parlamentu in Svetu poročati v okviru vsakega svetovnega pregleda stanja, dogovorjenega v okviru Pariškega sporazuma, zlasti glede potrebe po večji strogosti politik in ukrepov Unije, tudi EU ETS, z vidika potrebnega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov v Uniji in državah članicah. Komisija bi morala imeti možnost, da Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi predloži predloge o spremembi Direktive 2003/87/ES. Komisija bi morala v okviru svojega rednega poročanja na podlagi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ oceniti tudi rezultate spodbujevalnega dialoga v okviru UNFCCC (dialog Talanoa) leta 2018.

- (25) Da se sprejmejo nezakonodajni akti, ki se splošno uporabljajo in dopolnjujejo ali spreminjajo nekatere ne bistvene elemente zakonodajnega akta, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU v zvezi s členi 3d(3), 10(4), 10a(1) in (8), 10b(5), 19(3), členom 22, členi 24(3), 24a(1), 25a(1) ter členom 28c Direktive 2003/87/ES. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na strokovni ravni, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ⁽²⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov, Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njeni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov. Kar zadeva pooblastilo glede člena 10(4) Direktive 2003/87/ES bi morale imeti tiste države članice, ki ne uporabljajo skupnega dražbenega sistema, možnost, da ga še naprej ne uporabljajo. Poleg tega ta prenos pooblastil ne bi smel vplivati na pravico držav članic, da odločajo o uporabi svojih prihodkov z dražb.
- (26) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja tretjega do šestega pododstavka člena 10a(2), člena 10a(21), člena 10d, člena 14(1) in (2), členov 15 in 16 ter člena 21(1) Direktive 2003/87/ES in prilog IV in V k navedeni direktivi bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾.
- (27) Za čim večje zmanjšanje prenosa pooblastil na Komisijo bi bilo treba preklicati obstoječa pooblastila v zvezi s sprejemanjem aktov glede naslednjega: upravljanja posebne rezerve v členu 3f(9) Direktive 2003/87/ES, nadaljnjega določanja količin mednarodnih dobropisov za izmenjavo in pripisovanja količin mednarodnih dobropisov, ki se lahko izmenjajo, v členu 11a(8) navedene direktive, določanja nadaljnjih standardov za kar se lahko izmenjuje v členu 11a(9) navedene direktive ter določanja nadaljnjih pravil o dvojnem štejeju v členu 11b(7) navedene direktive. Akti, sprejeti v skladu z navedenimi določbami, se še naprej uporabljajo.
- (28) Akti, sprejeti na podlagi Direktive 2003/87/ES glede predmeta urejanja, za katerega ta direktiva na Komisijo prenaša pooblastilo za sprejemanje delegiranih ali izvedbenih aktov, se še naprej uporabljajo, dokler se ne razveljavijo ali ne spremenijo. Kar zadeva Sklep Komisije 2011/278/EU ⁽⁴⁾, se zadnji stolpec Priloge I k navedenemu sklepu razveljavi, če in ko Komisija sprejme izvedbeni akt za določitev revidiranih referenčnih vrednosti za brezplačno dodelitev. Da se poveča predvidljivost in poenostavijo upravni postopki, bi se moral Sklep Komisije 2014/746/EU ⁽⁵⁾ še naprej uporabljati do konca leta 2020.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami na nacionalni ravni in ravni Unije ter o razveljavitvi Sklepa št. 280/2004/ES (UL L 165, 18.6.2013, str. 13).

⁽²⁾ ULL 123, 12.5.2016, str. 1.

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽⁴⁾ Sklep Komisije 2011/278/EU z dne 27. aprila 2011 o določitvi prehodnih pravil za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije na ravni Unije v skladu s členom 10a Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 130, 17.5.2011, str. 1).

⁽⁵⁾ Sklep Komisije 2014/746/EU z dne 27. oktobra 2014 o določitvi seznama sektorjev in delov sektorjev v skladu z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta, ki veljajo za izpostavljene visokemu tveganju premestitve emisij CO₂, za obdobje med letoma 2015 in 2019 (UL L 308, 29.10.2014, str. 114).

- (29) Cilja delegiranih in izvedbenih aktov iz te direktive, zlasti v zvezi z določbami o spremljanju, poročanju in preverjanju ter o registru Unije, bi morala biti poenostavitev pravil in zmanjšanje vsakršnega upravnega bremena, kolikor je to mogoče, ne da se ogrozi okoljska celovitost, varnost ali zanesljivost EU ETS. Pri pripravi teh aktov bi morala Komisija zlasti oceniti učinkovitost poenostavljenih pravil o spremljanju, tudi glede zasilnih in pomožnih naprav za proizvodnjo električne energije, pri čemer bi morala upoštevati število obratovalnih ur na leto, ter glede drugih majhnih emisijskih virov, oceniti pa bi morala tudi možnosti nadaljnjega razvijanja takšnih pravil.
- (30) V skladu s skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitenih dokumentih⁽¹⁾ so se države članice zavezale, da bodo v utemeljenih primerih obvestilu o ukrepu za prenos priložile enega ali več obrazložitenih dokumentov, ki pojasnjujejo razmerje med elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takšnih dokumentov v primeru te direktive upravičeno.
- (31) Cilj te direktive je prispevati k visoki ravni varstva okolja v skladu z načelom trajnostnega razvoja na gospodarsko najučinkovitejši način, pri tem pa napravam zagotoviti dovolj časa za prilagoditev in v čim večji meri zagotoviti ugodnejšo sorazmerno obravnavo posebej prizadetih oseb, ki je skladna z drugimi cilji te direktive.
- (32) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava zlasti Listina Evropske unije o temeljnih pravicah.
- (33) Ker ciljev te direktive države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi njihovega obsega in učinkov lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 2003/87/ES

Direktiva 2003/87/ES se spremeni:

- (1) po vsej direktivi se izraz „sistem Skupnosti“ nadomesti z izrazom „EU ETS“, skupaj s potrebnimi slovničnimi spremembami;
- (2) (ne zadeva slovenskega jezika);
- (3) po vsej direktivi, z izjemo primerov iz točke 1 tega člena in iz člena 26 direktive, se beseda „Skupnost“ nadomesti z besedo „Unija“, skupaj s potrebnimi slovničnimi spremembami;
- (4) po vsej direktivi se besede „z regulativnim postopkom iz člena 23(2)“ nadomestijo z besedami „s postopkom pregleda iz člena 22a(2)“;
- (5) v prvem pododstavku člena 3c(2) in v členu 10(1a) se sklic na „člen 13(1)“ nadomesti s sklicem na „člen 13“;
- (6) v členu 3g, v točki (d) prvega odstavka člena 5, v točki (c) člena 6(2), v drugem pododstavku člena 10a(2), v členu 14(2), (3) in (4), v členu 19(1) in (4), v prvem pododstavku člena 24(3) ter v členu 29a(4) se beseda „uredba“ nadomesti z besedo „akti“ skupaj s potrebnimi slovničnimi spremembami;
- (7) v členu 3 se točka (h) nadomesti z naslednjim:

„(h) ‚nov udeleženec‘ pomeni vsako napravo, ki izvaja eno ali več dejavnosti iz Priloge I, ki je dovoljenje za emisije toplogrednih plinov prvič pridobila v obdobju, ki se začne od treh mesecev pred rokom za predložitev seznama iz člena 11(1) in konča tri mesece pred iztekom roka za oddajo naslednjega seznama v skladu z navedenim členom;“;

⁽¹⁾ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

(8) v členu 3d se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 23 za dopolnitev te direktive glede podrobne ureditve prodaje pravic s strani držav članic za letalstvo v skladu z odstavkoma 1 in 2 tega člena ali členom 3f(8). Število pravic, ki jih v vsakem obdobju na dražbi ponudi vsaka država članica, je sorazmerno z njenim deležem vseh pripisanih emisij iz letalstva vseh držav članic v referenčnem letu, ki so bile sporočene v skladu s členom 14(3) in preverjene v skladu s členom 15. Referenčno leto za obdobje iz člena 3c(1) je leto 2010, za vsako nadaljnje obdobje iz člena 3c pa koledarsko leto, ki se konča 24 mesecev pred začetkom obdobja, na katerega se dražba nanaša. Z delegiranimi akti se zagotovi spoštovanje načel iz prvega pododstavka člena 10(4).“;

(9) v členu 3f se črta odstavek 9;

(10) v členu 6(1) se črta tretji pododstavek;

(11) člen 8 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 8

Uskladitev z Direktivo 2010/75/EU

Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da so, kadar naprave izvajajo dejavnosti iz Priloge I k Direktivi 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta (*), pogoji in postopek za izdajo dovoljenja za emisije toplogrednih plinov usklajeni s tistimi za dovoljenje, predvideno v navedeni direktivi. Zahteve iz členov 5, 6 in 7 te direktive se lahko vključijo v postopke, določene v Direktivi 2010/75/EU.

(*) Direktiva 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (UL L 334, 17.12.2010, str. 17).“;

(12) v členu 9 se drugi in tretji odstavek nadomestita z naslednjim:

„Od leta 2021 je linearni faktor 2,2 %.“;

(13) člen 10 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice od leta 2019 naprej ponudijo na dražbi vse pravice, ki niso dodeljene brezplačno v skladu s členoma 10a in 10c te direktive in ki niso vključene v rezervo za stabilnost trga, vzpostavljeno s Sklepom (EU) 2015/1814 Evropskega parlamenta in Sveta (*) (v nadaljnjem besedilu: rezerva za stabilnost trga), ali ukinjene v skladu s členom 12(4) te direktive.

Od leta 2021 naprej in brez poseganja v morebitno zmanjšanje v skladu s členom 10a(5a) je delež pravic, ki se prodajo na dražbi, 57 %.

2 % skupne količine pravic v obdobju 2021–2030 se prodajo na dražbi, da se vzpostavi sklad za izboljšanje energetske učinkovitosti in modernizacijo energijskih sistemov določenih držav članic, kot je določeno v členu 10d (sklad za modernizacijo).

Skupna preostala količina pravic, ki jih države članice prodajo na dražbi, se porazdeli v skladu z odstavkom 2.

(*) Sklep (EU) 2015/1814 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. oktobra 2015 o vzpostavitvi in delovanju rezerve za stabilnost trga za sistem Unije za trgovanje z emisijami toplogrednih plinov in spremembi Direktive 2003/87/ES (UL L 264, 9.10.2015, str. 1).“;

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) v točki (a) se „88 %“ nadomesti z „90 %“;

(ii) točka (b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) 10 % skupne količine pravic, ki se prodajo na dražbi, se porazdeli med določene države članice za namene solidarnosti, rasti in medsebojnih povezav v Uniji, s čimer se količina pravic, ki jih navedene države članice prodajo na dražbi v okviru točke (a), poveča za odstotke, določene v Prilogi IIa.“;

(iii) točka (c) se črta;

(iv) tretji pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Po potrebi se odstotki iz točke (b) sorazmerno prilagodijo, da se zagotovi 10-odstotna porazdelitev.“;

(c) odstavek 3 se spremeni:

(i) točka (b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) razvoj obnovljivih virov energije za izpolnitev zaveze Unije v zvezi z uporabo obnovljivih virov energije ter razvoj drugih tehnologij, ki prispevajo k prehodu na varno in trajnostno nizkoogljično gospodarstvo in pripomorejo k izpolnitvi zaveze Unije, da poveča energetska učinkovitost na ravni, dogovorjene v ustreznih zakonodajnih aktih;“;

(ii) točka (h) se nadomesti z naslednjim:

„(h) ukrepe, katerih namen je izboljšanje energetske učinkovitosti, sistemov daljinskega ogrevanja in izolacije ali zagotavljanje finančne podpore za obravnavo socialnih vprašanj v gospodinjstvih z nizkim ali srednjim prihodkom;“;

(iii) dodata se naslednji točki:

„(j) financiranje podnebnih ukrepov v ranljivih tretjih državah, vključno za prilagajanje na učinke podnebnih sprememb;

(k) spodbujanje pridobivanja spretnosti in prerazporeditve delovne sile, da bi v tesnem sodelovanju s socialnimi partnerji prispevali k pravičnemu prehodu na nizkoogljično gospodarstvo, zlasti v regijah, ki jih tranzicija delovnih mest najbolj zadeva.“;

(d) v odstavku 4 se prvi, drugi in tretji pododstavek nadomestijo z naslednjim:

„4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 23 za dopolnitev te direktive glede časovnega načrta, upravljanja in drugih vidikov dražbe, da se zagotovi njena odprta, pregledna, usklajena in nediskriminatorna izvedba. Postopek je zato predvidljiv, zlasti kar zadeva časovni načrt in zaporedje dražb ter ocenjene količine pravic, ki se dajo na razpolago.“

S temi delegiranimi akti se zagotovi, da so dražbe oblikovane tako, da se zagotovi:

(a) da imajo upravljavci ter predvsem morebitna mala in srednja podjetja, ki so vključena v EU ETS, poln, pravičen in enakovreden dostop;

(b) da imajo vsi sodelujoči istočasno dostop do enakih informacij ter da sodelujoči ne ogrozijo delovanja dražb;

(c) da sta organizacija in udeležba na dražbah stroškovno učinkoviti in da se preprečijo neupravičeni administrativni stroški, ter

(d) dostop do pravic za male onesnaževalce.“;

(e) v odstavku 5 se drugi stavek nadomesti z naslednjim:

„Vsako leto Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o delovanju trga ogljika in drugih ustreznih podnebnih in energetskih politik, vključno z delovanjem dražb, likvidnostjo in količinami, s katerimi se trguje, ter povzetkom informacij držav članic o finančnih ukrepih iz člena 10a(6).“;

(14) člen 10a se spremeni:

(a) v odstavku 1 se prvi in drugi pododstavek nadomestita z naslednjim:

„1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 23 za dopolnitev te direktive glede popolnoma harmoniziranih pravil na ravni Unije za dodelitev pravic iz odstavkov 4, 5, 7 in 19 tega člena.“;

(b) v odstavku 2 se dodajo naslednji pododstavki:

„Komisija sprejme izvedbene akte za določitev revidiranih referenčnih vrednosti za brezplačno dodelitev. Ti akti morajo biti skladni z delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi odstavka 1 tega člena, in izpolnjevati naslednje zahteve:

- (a) Referenčne vrednosti za obdobje 2021–2025 se določijo na podlagi informacij, predloženih v skladu s členom 11 za leti 2016 in 2017. Komisija na podlagi primerjave teh referenčnih vrednosti z referenčnimi vrednostmi iz Sklepa Komisije 2011/278/EU (*), kakor je bil sprejet 27. aprila 2011, določi letno stopnjo zmanjšanja za vsako referenčno vrednost in jo uporabi za referenčne vrednosti, ki se uporabljajo v obdobju 2013–2020 za vsako leto med 2008 in 2023, da bi določila referenčne vrednosti za obdobje 2021–2025.
- (b) Kadar letna stopnja zmanjšanja presega 1,6 % ali pa je pod 0,2 %, so referenčne vrednosti za obdobje 2021–2025 enake referenčnim vrednostim, ki se uporabljajo v obdobju 2013–2020, zmanjšane za tisto od teh dveh odstotnih stopenj, ki je relevantna za vsako leto med 2008 in 2023.
- (c) Referenčne vrednosti za obdobje 2026–2030 se določijo na enak način, kot je določeno v točkah (a) in (b), na podlagi informacij, predloženih v skladu s členom 11 za leti 2021 in 2022 ter na podlagi uporabe letne stopnje zmanjšanja za vsako leto med 2008 in 2028.

Z odstopanjem v zvezi z referenčnimi vrednostmi za aromate, vodik in sintezni plin se te referenčne vrednosti prilagodijo za isti odstotek kot referenčne vrednosti za rafinerije, da se ohranijo enaki konkurenčni pogoji za proizvajalce teh proizvodov.

Izvedbeni akti iz tretjega pododstavka se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 22a(2).

Da se spodbudi energetska učinkovita predelava odpadnih plinov, se v obdobju iz točke (b) tretjega pododstavka referenčna vrednost za vročo litino, ki je večinoma povezana z odpadnimi plini, posodablja z letno stopnjo zmanjšanja 0,2 %.

(*) Sklep Komisije 2011/278/EU z dne 27. aprila 2011 o določitvi prehodnih pravil za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije na ravni Unije v skladu s členom 10a Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 130, 17.5.2011, str. 1).“;

(c) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Brezplačne pravice se dodelijo za daljinsko ogrevanje in sproizvodnjo z visokim izkoristkom, kot jo opredeljuje Direktiva 2012/27/EU Evropskega parlamenta in Sveta (*), za ekonomsko upravičljivo povpraševanje v zvezi s proizvodnjo toplotne ali hladilne energije. Vsako leto po letu 2013 se skupna dodelitev za takšne naprave glede proizvodnje te toplote popravi z linearnim faktorjem iz člena 9 te direktive, razen v letu, ko se te dodelitve prilagodijo enotno v skladu z odstavkom 5 tega člena.

(*) Direktiva 2012/27/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o energetske učinkovitosti, spremembi direktiv 2009/125/ES in 2010/30/EU ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES (UL L 315, 14.11.2012, str. 1).“;

(d) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Za upoštevanje deleža pravic, ki se prodajo na dražbi, določenega v členu 10, za vsako leto, v katerem znesek brezplačnih dodelitev ne doseže največje količine, ki upošteva delež pravic, ki se prodajo na dražbi, preostale pravice do navedene količine pa se uporabijo za preprečevanje ali omejevanje zmanjšanja brezplačne dodelitve, da se spoštuje delež pravic, ki se prodajo na dražbi v poznejših letih. Kadar se kljub temu doseže največja količina, se brezplačne dodelitve ustrezno prilagodijo. Vsaka taka prilagoditev se izvede na enoten način.“;

(e) vstavita se naslednja odstavka:

„5a. Z odstopanjem od odstavka 5 se za povečanje največje količine, ki je na voljo v skladu z odstavkom 5, po potrebi uporabi dodaten znesek v višini do 3 % skupne količine pravic.

5b. Kadar je za povečanje največje količine, ki je na voljo v skladu z odstavkom 5, potrebno manj kot 3 % skupne količine pravic:

- se za povečanje količine pravic, ki so na voljo za podporo inovacijam v skladu s členom 10a(8), uporabi največ 50 milijonov pravic in
- se za povečanje količine pravic, ki so na voljo za modernizacijo energetskih sistemov določenih držav članic v skladu s členom 10d, uporabi največ 0,5 % skupne količine pravic.“;

(f) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Države članice bi morale v skladu z drugim in četrtem pododstavkom sprejeti finančne ukrepe v korist sektorjev ali delov sektorjev, ki so izpostavljeni resničnemu tveganju premestitve emisij CO₂ zaradi znatnih posrednih stroškov, ki dejansko nastanejo zaradi stroškov emisij toplogrednih plinov, ki se prenesejo na cene električne energije, pod pogojem, da so takšni finančni ukrepi v skladu s pravili o državni pomoči in zlasti ne povzročajo neupravičenega izkrivljanja konkurence na notranjem trgu. Kadar znesek, ki je na voljo za takšne finančne ukrepe, presega 25 % prihodkov od prodaje pravic na dražbi, zadevna država članica navede razloge za prekoračitev tega zneska.

Države članice si prizadevajo tudi, da za finančne ukrepe iz prvega pododstavka ne bi porabile več kot 25 % prihodkov od prodaje pravic na dražbi. Države članice, ki so sprejele takšne finančne ukrepe, v treh mesecih po koncu vsakega leta v preprosto dostopni obliki javno objavijo skupni znesek nadomestil, ki so ga prejeli posamezni sektorji in deli sektorjev. Od leta 2018 naprej država članica za vsako leto, v katerem v te namene porabi več kot 25 % prihodkov od prodaje pravic na dražbi, objavi poročilo, v katerem navede razloge za prekoračitev tega zneska. Poročilo vključuje ustrezne informacije o cenah električne energije za velike industrijske odjemalce, ki imajo koristi od takšnih finančnih ukrepov, brez poseganja v zahteve glede varstva zaupnih informacij. Vključuje tudi informacije o tem, ali so bili ustrezno upoštevani drugi ukrepi za trajnostno znižanje posrednih stroškov zmanjševanja emisij v srednjeročnem in dolgoročnem obdobju.

Komisija v poročilo iz člena 10(5) med drugim vključi oceno učinkov takšnih finančnih ukrepov na notranji trg in, kadar je ustrezno, priporoči kakršne koli ukrepe, ki bi lahko bili potrebni glede na to oceno.

Ti ukrepi so taki, da se z njimi zagotovi ustrezna zaščita pred tveganjem premestitve emisij CO₂ na podlagi ex-ante referenčnih vrednosti za neposredne emisije CO₂ na enoto proizvodnje. Te ex-ante referenčne vrednosti se izračunajo za določen sektor ali del sektorja kot produkt porabe električne energije na enoto proizvodnje, ki ustreza najbolj učinkovitim razpoložljivim tehnologijam, in emisij CO₂ ustrezne sestave proizvodnje električne energije.“;

(g) odstavek 7 se spremeni:

(i) prvi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Pravice iz največje količine iz odstavka 5 tega člena, ki niso bile brezplačno dodeljene do leta 2020, se prihranijo za nove udeležence skupaj z 200 milijoni pravic, vključenimi v rezervo za stabilnost trga v skladu s členom 1(3) Sklepa (EU) 2015/1814. Od pravic, ki se prihranijo, se jih do 200 milijonov ob koncu obdobja 2021–2030 vrne v rezervo za stabilnost trga, če za to obdobje niso dodeljene.

Od leta 2021 se pravice, ki na podlagi odstavkov 19 in 20 napravam niso dodeljene, vključijo v količino pravic, prihranjenih v skladu s prvim stavkom prvega pododstavka tega odstavka.“;

(ii) četrty in peti pododstavek se črtata;

(h) v odstavku 8 se prvi, drugi in tretji pododstavek nadomestijo z naslednjim:

„325 milijonov pravic od količine, ki bi bila sicer dodeljena brezplačno v skladu s tem členom, in 75 milijonov pravic od količine, ki bi se sicer prodala na dražbi v skladu s členom 10, se da na voljo za podporo inovacijam na področju nizkoogljicnih tehnologij in procesov v sektorjih iz Priloge I, vključno z okoljsko varnim zajemanjem in uporabo ogljikovega dioksida, ki bistveno prispeva k blažitvi podnebnih sprememb, pa tudi proizvodom, ki nadomeščajo ogljično-intenzivne proizvode, proizvedene v sektorjih iz Priloge I, ter za spodbujanje gradnje in delovanja projektov, katerih cilj je okoljsko varno zajemanje in geološko shranjevanje CO₂, in inovativnih tehnologij obnovljivih virov energije in shranjevanja energije; na geografsko enakomerno porazdeljenih lokacijah na ozemlju Unije („sklad za inovacije“). Upravičeni so projekti v vseh državah članicah, tudi mali projekti.

Poleg tega 50 milijonov nedodeljenih pravic iz rezerve za stabilnost trga dopolnjuje vse preostale prihodke od 300 milijonov pravic, ki so na voljo v obdobju 2013–2020 v skladu s Sklepom Komisije 2010/670/EU (*), in se jih porabi v ustreznem trenutku za podporo inovacijam, kot je navedeno v prvem pododstavku.

Projekti se izberejo na podlagi objektivnih in preglednih meril ob upoštevanju, kadar je to ustrezno, v kolikšni meri prispevajo k dosegu zmanjšanja emisij na raven precej pod referenčnimi vrednostmi iz odstavka 2. Projekti morajo imeti potencial za razširjeno uporabo ali za znatno zmanjšanje stroškov prehoda na nizkoogljivično gospodarstvo v zadevnih sektorjih. Projekti, ki vključujejo zajemanje in uporabo ogljikovega dioksida, morajo zagotoviti neto zmanjšanje emisij in preprečevanje emisij CO₂ ali stalno hrambo CO₂. Tehnologije, ki prejemajo podporo, še ne smejo biti na voljo za komercialno uporabo, vendar morajo predstavljati prebojne rešitve ali biti dovolj zrele za predstavitev v predkomercialni fazi. Lahko se podpre do 60 % zadevnih stroškov projektov, od katerih jih do 40 % ne sme biti odvisnih od preverjene preprečitve emisij toplogrednih plinov, če se ob upoštevanju uporabljenih tehnologij dosežejo vnaprej določeni mejniki.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 23 za dopolnitev te direktive glede pravil o delovanju sklada za inovacije, vključno z postopkom in merili za izbor;

(*) Sklep Komisije 2010/670/EU z dne 3. novembra 2010 o merilih in ukrepih za financiranje komercialnih demonstracijskih projektov, katerih cilj je okoljsko varno zajemanje in geološko shranjevanje CO₂, ter demonstracijskih projektov inovativnih tehnologij obnovljive energije v skladu s sistemom za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Uniji, vzpostavljenim z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 290, 6.11.2010, str. 39).“;

(i) odstavek 9 se nadomesti z naslednjim:

„9. Grčija, v kateri je bil v letu 2014 bruto domači proizvod (BDP) na prebivalca po tržnih cenah nižji od 60 % povprečja Unije, lahko, preden se uporabi odstavek 7 tega člena, iz največje količine pravic iz odstavka 5 tega člena, ki niso brezplačno dodeljene do 31. decembra 2020, zahteva do 25 milijonov pravic za sofinanciranje do 60 % razogljivenja oskrbe z električno energijo na otokih na svojem ozemlju. Za takšne pravice se smiselno uporablja člen 10d(3). Pravice se lahko zahtevajo, kadar projekta, usmerjenega v razogljivenje oskrbe z električno energijo na grških otokih, zaradi omejenega dostopa do mednarodnih dolžniških trgov sicer ne bi bilo mogoče uresničiti, kadar Evropska investicijska banka (EIB) potrdi njegovo finančno vzdržnost in socialno-ekonomsko koristnost.“;

(j) odstavek 10 se črta;

(k) v odstavku 11 se črta besedilo „z namenom, da leta 2027 pravice ne bi bile več dodeljene brezplačno“;

(l) odstavki 12 do 18 se črtajo;

(m) odstavek 20 se nadomesti z naslednjim:

„20. Raven brezplačnih dodelitev za naprave, katerih delovanje se po oceni na podlagi drsečega povprečja dveh let poveča ali zmanjša za več kot 15 % v primerjavi z ravno, ki je bila prvotno uporabljena za določitev brezplačne dodelitve za zadevno obdobje iz člena 11(1), se ustrezno prilagodi. Take prilagoditve se izvedejo z jemanjem iz količine pravic, prihranjenih v skladu z odstavkom 7 tega člena, ali z vključitvijo pravic v to količino pravic.“;

(n) doda se naslednji odstavek:

„21. Da se zagotovi učinkovita, nediskriminatorna in enotna uporaba prilagoditev in praga iz odstavka 20 tega člena, da se izogne vsakršnemu nepotrebnemu upravnemu bremenu in prepreči manipulacija ali zloraba prilagoditev dodelitve pravic, lahko Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih se opredelijo nadaljnje ureditve glede prilagoditev. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 22a(2).“;

(15) člena 10b in 10c se nadomestita z naslednjim:

„Člen 10b

Prehodni ukrepi za podporo nekaterim energetsko intenzivnim industrijskim panogam v primeru premestitve emisij CO₂

1. Za sektorje in dele sektorjev, katerih produkt, ki je rezultat množenja njihove intenzivnosti trgovanja s tretjimi državami, opredeljene kot količnik med skupno vrednostjo izvoza tretjim državam, ki se ji prišteje vrednost uvoza iz tretjih držav, in skupno velikostjo trga za Evropski gospodarski prostor (letni promet in skupni uvoz iz tretjih držav), z intenzivnostjo emisij, izmerjeno v kgCO₂, deljeno z njihovo bruto dodano vrednostjo (v eurih), preseže vrednost 0,2, se šteje, da zanje obstaja tveganje premestitve emisij CO₂. Takim sektorjem in delom sektorjev se za obdobje do leta 2030 brezplačno dodeli 100 % količine pravic, določene v skladu s členom 10a.

2. Sektorji in deli sektorjev, katerih produkt, ki je rezultat množenja njihove intenzivnosti trgovanja s tretjimi državami z intenzivnostjo emisij, preseže vrednost 0,15, se lahko vključijo v skupino iz odstavka 1 ob uporabi podatkov za obdobje 2014–2016 na podlagi ocene kakovosti in naslednjih meril:

- (a) obseg, do katerega lahko posamezne naprave v zadevnem sektorju ali delu sektorja zmanjšajo ravni emisij ali porabo električne energije;
- (b) sedanje in predvidene značilnosti trga, vključno, kadar je to ustrezno, z vsako skupno referenčno oceno;
- (c) stopnje dobička kot potencialni kazalnik dolgoročnih naložb ali odločitev za premestitev ob upoštevanju sprememb stroškov proizvodnje v zvezi z zmanjšanjem emisij.

3. Sektorji in deli sektorjev, ki ne presegajo praga iz odstavka 1, vendar intenzivnost njihovih emisij, izmerjena v kgCO₂, in deljena z njihovo bruto dodano vrednostjo (v eurih), presega 1,5, se prav tako ocenijo na 4-mestni ravni (koda NACE-4). Komisija javno objavi rezultate te ocene.

Sektorji in deli sektorjev iz prvega pododstavka lahko v treh mesecih po objavi iz navedenega pododstavka zaprosijo Komisijo bodisi za kvalitativno oceno izpostavljenosti premestitvi emisij CO₂ na 4-mestni ravni (koda NACE-4) bodisi za oceno na podlagi klasifikacije blaga, ki se uporablja za statistične podatke o industrijski proizvodnji v Uniji, na 8-mestni ravni (Prodcom). V ta namen sektorji ali deli sektorjev skupaj s prošnjo predložijo ustrezno utemeljene, celovite in neodvisno preverjene podatke, da Komisiji omogočijo pripravo ocene.

Kadar se sektor ali del sektorja odloči za oceno na 4-mestni ravni (koda NACE-4), je lahko vključen v skupino iz odstavka 1 na podlagi meril iz točk (a), (b) in (c) odstavka 2. Kadar se sektor ali del sektorja odloči za oceno na 8-mestni ravni (Prodcom), je vključen v skupino iz odstavka 1, pod pogojem, da je na tej ravni presežen prag 0,2 iz odstavka 1.

Tudi sektorji in deli sektorjev, za katere se brezplačna dodelitev izračuna na podlagi referenčnih vrednosti iz četrtega pododstavka člena 10a(2), lahko zahtevajo oceno v skladu s tretjim pododstavkom tega odstavka.

Z odstopanjem od odstavkov 1 in 2 lahko države članice do 30. junija 2018 zahtevajo, da za sektor ali del sektorja iz Priloge k Sklepu Komisije 2014/746/EU (*) v zvezi s klasifikacijami na 6-mestni ali na 8-mestni ravni (Prodcom) velja, da je vključen v skupino iz odstavka 1. Vse takšne zahteve se obravnavajo samo, kadar država članica, ki vloži zahtevo, navede, da je takšno odstopanje upravičeno na podlagi ustrezno utemeljenih, popolnih, preverjenih in revidiranih podatkov za zadnjih pet let, ki jih posreduje zadevni sektor ali del sektorja, in hkrati z zahtevo predloži vse zadevne informacije. Na podlagi teh podatkov se zadevni sektor ali del sektorja vključi v skladu z razvrstitvami, kadar je v okviru heterogene 4-mestne ravni (NACE-4 koda) razvidno, da ima bistveno večjo intenzivnost trgovine in emisij na 6-mestni ali 8-mestni ravni (Prodcom), ki presega prag, določen v odstavku 1.

4. Za druge sektorje in dele sektorjev se šteje, da lahko prenesejo več stroškov pravic na cene proizvodov, in se jim brezplačno dodeli 30 % količine pravic, določene v skladu s členom 10a. Razen če je v pregledu na podlagi člena 30 odločeno drugače, bi bilo treba po letu 2026 v enakih deležih zmanjševati brezplačne dodelitve za druge sektorje in dele sektorjev, razen za daljinsko ogrevanje, tako da bi do leta 2030 dosegli raven, na kateri ne bi bilo brezplačnih dodelitev.

5. Na Komisijo se do 31. decembra 2019 prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 23 za dopolnitev te direktive v zvezi z določitvijo sektorjev in delov sektorjev, za katere obstaja tveganje premestitve emisij CO₂, kakor je navedeno v odstavkih 1, 2 in 3 tega člena, za dejavnosti na 4-mestni ravni (koda NACE-4) v zvezi z odstavkom 1 tega člena na podlagi razpoložljivih podatkov za zadnja tri koledarska leta.

Člen 10c

Možnost prehodne brezplačne dodelitve pravic za modernizacijo energetskega sektorja

1. Z odstopanjem od člena 10a(1) do (5) lahko države članice, katerih BDP na prebivalca po tržnih cenah (v eurih) je bil leta 2013 nižji od 60 % povprečja Unije, namenijo prehodno brezplačno dodelitev napravam za proizvodnjo električne energije za modernizacijo, diverzifikacijo in trajnostno preoblikovanje energetskega sektorja. Podprte naložbe so skladne s prehodom na varno in trajnostno nizkoogljično gospodarstvo, cilji iz okvira podnebne in energetske politike Unije za leto 2030 in izpolnjevanjem dolgoročnih ciljev iz Pariškega sporazuma. Odstopanje iz tega odstavka se konča 31. decembra 2030.

2. Zadevna država članica organizira konkurenčen postopek, ki bo potekal v enem ali več krogih med letoma 2021 in 2030, za zbiranje ponudb za projekte s skupnim zneskom naložb več kot 12,5 milijona EUR, da se izberejo naložbe, ki se financirajo z brezplačno dodelitvijo. Ta konkurenčen postopek za zbiranje ponudb:

- (a) mora biti skladen z načeli preglednosti, nediskriminacije, enakega obravnavanja in dobrega finančnega poslovanja;
- (b) zagotavlja, da se lahko ponudba predloži le za projekte, ki prispevajo k diverzifikaciji mešanice energijskih virov in virov oskrbe, potrebnemu prestrukturiranju, okoljskemu posodabljanju in nadgrajevanju infrastrukture, čistim tehnologijam, kot so tehnologije obnovljivih virov energije, ali modernizaciji sektorja proizvodnje električne energije, kot je učinkovito in trajnostno daljinsko ogrevanje, sektorja prenosa ter sektorja distribucije;
- (c) določa jasna, objektivna, pregledna in nediskriminatorna izbirna merila za razvrščanje projektov za zagotavljanje, da se izberejo le projekti, ki:
 - (i) na podlagi analize stroškov in koristi zagotavljajo pozitivni neto zaslužek v smislu zmanjšanja emisij in dosegajo vnaprej določeno znatno raven zmanjšanja CO₂, ob upoštevanju obsega projekta;
 - (ii) so dodatni projekti, ki se jasno odzivajo na potrebe po zamenjavi in modernizaciji ter ne prinašajo tržnega povečanja povpraševanja po energiji;
 - (iii) nudijo najugodnejšo rešitev in
 - (iv) ne prispevajo k finančni vzdržnosti proizvodnje električne energije z visoko intenzivnostjo emisij ali je ne izboljšujejo ali ne povečujejo odvisnosti od emisijsko intenzivnih fosilnih goriv.

Z odstopanjem od člena 10(1) in brez poseganja v zadnji stavek odstavka 1 tega člena se lahko v primeru, ko je naložba, ki je bila izbrana v konkurenčnem postopku za zbiranje ponudb, odpovedana ali njena predvidena zmogljivost ni bila dosežena, namensko rezervirane pravice po vsaj enem letu uporabijo v enem samem dodatnem krogu konkurenčnega postopka za financiranje drugih naložb.

Vsaka država članica, ki namerava izkoristiti izbirno prehodno brezplačno dodelitev za modernizacijo energetskega sektorja, do 30. junija 2019 objavi podroben nacionalni okvir, ki določa konkurenčen postopek za zbiranje ponudb, vključno z načrtovanim številom krogov iz prvega pododstavka, in izbirna merila, na kar lahko javnost predloži pripombe.

Kadar naj bi bile naložbe v vrednosti manj kot 12,5 milijona EUR podprte z brezplačno dodelitvijo in niso izbrane v konkurenčnem postopku za zbiranje ponudb iz tega odstavka, država članica izbere projekte na podlagi objektivnih in preglednih meril. Rezultati tega izbirnega postopka so objavljeni in javnost lahko nanje predloži pripombe. Na podlagi tega zadevna država članica do 30. junija 2019 pripravi seznam naložb, ga objavi in predloži Komisiji. Kadar se za isto napravo izvede več kot ena naložba, se te naložbe pri ocenjevanju, ali je zgoraj navedeni prag vrednosti 12,5 milijona EUR presežen ali ne, obravnavajo kot celota, razen če so navedene investicije neodvisno praktično ali finančno vzdržne.

3. Vrednost načrtovanih naložb je enaka vsaj tržni vrednosti brezplačne dodelitve, pri čemer se upošteva potreba po omejitvi neposredno povezanega zvišanja cen. Tržna vrednost je povprečje cene pravic v skupnem dražbenem sistemu v predhodnem koledarskem letu. Do 70 % zadevnih stroškov naložbe se lahko podpre z uporabo brezplačnih pravic, če preostali del stroškov financirajo zasebni pravni subjekti.

4. Prehodne brezplačne dodelitve se odštejejo od količine pravic, ki bi jih država članica v nasprotnem primeru prodala na dražbi. Skupna brezplačna dodelitev ne sme presegati 40 % pravic, ki jih bo zadevna država članica v skladu s členom 10(2)(a) prejela v obdobju 2021–2030, porazdeljene v enake letne količine v navedenem obdobju.

5. Kadar država članica na podlagi člena 10d(4) uporabi pravice, porazdeljene za namene solidarnosti, rasti in medsebojnih povezav v Uniji v skladu s členom 10(2)(b), lahko ta država članica z odstopanjem od odstavka 4 tega člena za prehodno brezplačno dodelitev uporabi skupno količino v višini največ 60 % pravic, prejetih v obdobju 2021–2030 na podlagi člena 10(2)(a), pri tem pa uporabi ustrezajočo količino pravic, porazdeljenih v skladu s členom 10(2)(b).

Pravice, ki v skladu s tem členom do leta 2020 niso bile dodeljene, se lahko dodelijo v obdobju 2021–2030 za naložbe, izbrane s konkurenčnim postopkom za zbiranje ponudb iz odstavka 2, razen če zadevna država članica do 30. septembra 2019 obvesti Komisijo o tem, da v obdobju 2021–2030 ne namerava dodeliti dela ali vseh teh pravic, in o količini pravic, ki naj bi bile namesto tega v letu 2020 prodane na dražbi. Kadar so take pravice dodeljene v obdobju 2021–2030, se ustrezajoča količina pravic upošteva za uporabo 60-odstotnega praga iz prvega pododstavka tega odstavka.

6. Dodelitve operaterjem se izvedejo, ko se dokaže, da je bila izvedena naložba, ki je bila izbrana v skladu s pravili konkurenčnega postopka za zbiranje ponudb. Kadar se zaradi naložbe poveča zmogljivost za proizvodnjo električne energije, zadevni operater tudi dokaže, da je do začetka delovanja dodatne zmogljivosti on sam ali drug povezani operater nehal uporabljati ustrezajočo količino bolj emisijsko intenzivne zmogljivosti za proizvodnjo električne energije.

7. Države članice zahtevajo, da upravičeni proizvajalci električne energije in operaterji omrežij vsako leto do 28. februarja poročajo o izvajanju izbranih naložb, vključno z razmerjem med brezplačno dodelitvijo in dejanskimi odhodki za naložbe, ter o vrstah podprtih naložb. Države članice o tem poročajo Komisiji, ki ta poročila javno objavi.

(*) Sklep Komisije z dne 27. oktobra 2014 o določitvi seznama sektorjev in delov sektorjev v skladu z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta, ki veljajo za izpostavljene visokemu tveganju premestitve emisij CO₂, za obdobje med letoma 2015 in 2019 (UL L 308, 29.10.2014, str. 114).“;

(16) vstavi se naslednji člen:

„Člen 10d

Sklad za modernizacijo

1. Za obdobje 2021–2030 se vzpostavi sklad za podporo naložbam, ki jih predlagajo države članice upravičenke, vključno s financiranjem malih naložbenih projektov, za modernizacijo energijskih sistemov in izboljšanje energetske učinkovitosti v državah članicah, katerih BDP na prebivalca po tržnih cenah je bil leta 2013 pod 60 % povprečja Unije (v nadaljnjem besedilu: sklad za modernizacijo). Sklad za modernizacijo se financira s prodajo pravic na dražbi, kot je določeno v členu 10.

Podprte naložbe so skladne s cilji te direktive ter cilji iz okvira podnebne in energetske politike Unije za leto 2030 in dolgoročnimi cilji iz Pariškega sporazuma. Iz sklada za modernizacijo se ne podpirajo obrati za proizvodnjo električne energije, ki uporabljajo trdna fosilna goriva, razen učinkovitega in trajnostnega daljinskega ogrevanja v državah članicah, katerih BDP na prebivalca po tržnih cenah je bil leta 2013 nižji od 30 % povprečja Unije, pod pogojem, da se določena količina pravic vsaj enakovredne vrednosti uporablja za naložbe iz člena 10c, ki ne zajemajo trdnih fosilnih goriv.

2. Najmanj 70 % finančnih sredstev iz sklada za modernizacijo se uporablja za podporo naložbam v proizvodnjo in uporabo električne energije iz obnovljivih virov energije, izboljšanje energetske učinkovitosti – razen energetske učinkovitosti v zvezi s proizvodnjo energije, ki uporablja trdna fosilna goriva –, shranjevanje energije in modernizacijo energetskih omrežij, vključno s cevovodi za daljinsko ogrevanje in omrežji za prenos električne energije ter povečanjem povezav med državami članicami, pa tudi za podporo pravičnemu prehodu v regijah, odvisnih od ogljika, v državah članicah upravičenkah ter s tem za pomoč pri prerazporejanju, prekvalificiranju in izpopolnjevanju delavcev, pri pobudah v zvezi z iskanjem zaposlitve ter zagonskim podjetjem, in sicer v dialogu s socialnimi partnerji. Upravičene so tudi naložbe v energetske učinkovitost v prometu, stavbah, kmetijstvu in pri ravnanju z odpadki.

3. Za delovanje sklada za modernizacijo so odgovorne države članice upravičenke. EIB zagotovi, da so pravice prodane na dražbi v skladu z načeli in modalitetami iz člena 10(4), in je odgovorna za upravljanje prihodkov. EIB državam članicam prihodke izplača na podlagi odločitve Komisije za izplačilo prihodkov, kadar je to izplačilo za naložbe v skladu z odstavkom 2 tega člena ali – v primeru, da naložbe ne zadevajo področij iz odstavka 2 tega člena – v skladu s priporočili odbora za naložbe. Komisija svojo odločitev sprejme v ustreznem času. Prihodki se porazdelijo med države članice glede na deleže iz Priloge IIb v skladu z odstavki 6 do 12 tega člena.

4. Vsaka zadevna država članica lahko uporabi celotno brezplačno dodelitev, dodeljeno na podlagi člena 10c(4), ali del te dodelitve ter količino pravic, porazdeljenih za namene solidarnosti, rasti in medsebojnih povezav v Uniji v skladu s členom 10(2)(b), ali del teh pravic, in sicer v skladu s členom 10d, da bi podprla naložbe v okviru sklada za modernizacijo, s čimer se povečajo sredstva, porazdeljena tej državi članici. Zadevna država članica do 30. septembra 2019 Komisiji sporoči zadevne količine pravic, ki se uporabijo v skladu s členom 10(2)(b), členom 10c in členom 10d.

5. Ustanovi se odbor za naložbe sklada za modernizacijo. Odbor za naložbe sestavljajo po en predstavnik vsake države članice upravičenke, Komisije in EIB ter trije predstavniki, ki jih druge države članice izvolijo za pet let. Predseduje mu predstavnik Komisije. Sej odbora za naložbe se lahko kot opazovalec udeleži en predstavnik vsake države članice, ki ni članica tega odbora.

Odbor za naložbe deluje na pregleden način. Sestava odbora za naložbe ter življenjepisi in izjave o interesih njegovih članov so dostopni javnosti in se po potrebi posodablja.

6. Preden se država članica upravičenka odloči za financiranje naložbe iz svojega deleža v skladu za modernizacijo, odboru za naložbe in EIB predstavi naložbeni projekt. Kadar EIB potrdi, da naložba spada na področja iz odstavka 2, lahko država članica začne financiranje naložbenega projekta iz svojega deleža.

Kadar naložba za modernizacijo energetskih sistemov, ki je predlagana za financiranje iz sklada za modernizacijo, ne spada na področja iz odstavka 2, odbor za naložbe oceni tehnično in finančno vzdržnost take naložbe, vključno z zmanjšanjem emisij, ki jo doseže, in izda priporočilo o financiranju naložbe iz sklada za modernizacijo. Odbor za naložbe zagotovi, da se z vsako naložbo v zvezi z daljinskim ogrevanjem doseže znatno izboljšanje energetske učinkovitosti in zmanjšanje emisij. To priporočilo lahko vsebuje predloge glede ustreznih instrumentov financiranja. Do 70 % zadevnih stroškov naložbe, ki ne zadeva področij iz odstavka 2, se lahko podpre s sredstvi iz sklada za modernizacijo, če preostali del stroškov financirajo zasebni pravni subjekti.

7. Odbor za naložbe si prizadeva priporočila sprejemati soglasno. Če odbor za naložbe ne more sprejeti soglasne odločitve v roku, ki ga določi predsednik, odločitev sprejme z navadno večino.

Če predstavnik EIB ne potrdi financiranja naložbe, se priporočilo sprejme le, če zanj glasuje dvotretjinska večina vseh članic. V tem primeru predstavnik države članice, v kateri naj bi se izvajala naložba, in predstavnik EIB nista upravičena do glasovanja. Ta pododstavek se ne uporablja za male projekte, ki se financirajo s posojili nacionalne spodbujevalne banke ali nepovratnimi sredstvi in ki prispevajo k izvajanju nacionalnega programa, katerega posebni cilji so v skladu s cilji sklada za modernizacijo, pod pogojem, da se v okviru programa ne porabi več kot 10 % deleža držav članic, določenega v Prilogi IIb.

8. EIB ali odbor za naložbe vsa dejanja ali priporočila na podlagi odstavkov 6 in 7 izvede pravočasno in navede razloge zanje. Takšna dejanja in priporočila se objavijo.

9. Država članica upravičenka je odgovorna za spremljanje izvajanja izbranih projektov.
10. Države članice upravičenke Komisiji vsako leto poročajo o naložbah, financiranih iz sklada za modernizacijo. Poročilo se objavi in vključuje:
- (a) informacije o financiranih naložbah posamezne države članice upravičenke,
 - (b) oceno dodane vrednosti v smislu energetske učinkovitosti ali modernizacije energijskega sistema, dosežene z naložbo.
11. Odbor za naložbe Komisiji letno poroča o izkušnjah, pridobljenih pri ocenjevanju naložb. Komisija ob upoštevanju ugotovitev odbora za naložbe do 31. decembra 2024 pregleda področja za projekte iz odstavka 2 in podlago, na kateri odbor za naložbe utemeljuje svoja priporočila.
12. Komisija sprejme izvedbene akte v zvezi s podrobnimi pravili o delovanju sklada za modernizacijo. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 22a(2).“;

(17) v členu 11(1) se doda naslednji pododstavek:

„Seznam naprav, ki jih zajema ta direktiva, za obdobje petih let, ki se začne 1. januarja 2021, se predloži do 30. septembra 2019, seznama za vsako nadaljnje obdobje petih let pa se predložijo vsakih pet let od posamezne predložitve seznama. Vsak seznam vključuje informacije o proizvodni dejavnosti, prenosih toplote in plinov, proizvodnji električne energije in emisijah na ravni podnaprave za pet koledarskih let pred predložitvijo seznama. Brezplačne dodelitve se namenijo le napravam, za katere so zagotovljene te informacije.“;

(18) v členu 11a se črtata odstavka 8 in 9;

(19) v členu 11b se črta odstavek 7;

(20) v členu 12(4) se dodata naslednja stavka:

„V primeru zaprtja zmogljivosti za proizvodnjo električne energije na svojem ozemlju lahko države članice ukinejo pravice iz skupne količine pravic, ki jih nameravajo prodati na dražbi, iz člena 10(2) do količine, ki ustreza povprečju preverjenih emisij zadevne naprave, in sicer v obdobju petih let pred zaprtjem. Zadevna država članica obvesti Komisijo o taki načrtovani ukinitvi v skladu z delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi člena 10(4).“;

(21) člen 13 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 13

Veljavnost pravic

Veljavnost pravic, izdanih od 1. januarja 2013 naprej, ni omejena. Za pravice, izdane od 1. januarja 2021 naprej, se navede, v katerem desetletnem obdobju, šteto od 1. januarja 2021, so bile izdane; te pravice veljajo za emisije od prvega leta navedenega obdobja naprej.“;

(22) v členu 14 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Komisija sprejme izvedbene akte o podrobnih ureditvah za spremljanje in poročanje o emisijah in po potrebi o podatkih o dejavnosti iz dejavnosti, naštetih v Prilogi I, zaradi spremljanja in poročanja podatkov o tonskih kilometrih za namene vloge v skladu s členom 3e ali 3f, ki morajo temeljiti na načelih za spremljanje in poročanje, določenih v Prilogi IV, ter zahtevah, določenih v odstavku 2 tega člena. V teh izvedbenih aktih se navedejo tudi podrobne opredelitve potenciala globalnega segrevanja ozračja za posamezne toplogredne pline v zahtevah za spremljanje in poročanje o emisijah za te pline.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 22a(2).“;

(23) v členu 15 se tretji, četrti in peti odstavek nadomestijo z naslednjim:

„Komisija sprejme izvedbene akte o preverjanju poročil o emisijah na podlagi načel iz Priloge V ter za akreditacijo in nadzor preveriteljev. Komisija lahko sprejme tudi izvedbene akte za preverjanje poročil, ki jih predložijo letalski prevozniki na podlagi člena 14(3), in zahtevkov iz členov 3e in 3f, vključno s postopki preverjanja, ki jih uporabljajo preveritelji. V njih določi pogoje za akreditacijo in njen preklic, za vzajemno priznavanje ter po potrebi za medsebojni pregled akreditacijskih organov.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 22a(2).“;

(24) v členu 16 se odstavek 12 nadomesti z naslednjim:

„12. Komisija sprejme izvedbene akte glede podrobnih pravil v zvezi s postopki iz tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 22a(2).“;

(25) v členu 19 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 23 za dopolnitev te direktive z določitvijo vseh potrebnih zahtev v zvezi z registrom Unije – za obdobje trgovanja, ki se začne 1. januarja 2013, in nadaljnja obdobja – v obliki standardiziranih elektronskih zbirk podatkov, ki vsebujejo skupne podatkovne elemente, da se omogoči sledenje izdaje, posesti, prenosa in ukinitve pravic, kot velja, in za zagotovitev javnega dostopa in zaupnosti, kot je ustrezno. Ti delegirani akti vključujejo tudi določbe o začetku izvajanja pravil o medsebojnem priznavanju pravic v sporazumih za povezovanje sistemov trgovanja z emisijami.“;

(26) člen 21(1) se spremeni:

(a) v odstavku 1 se četrti stavek nadomesti z naslednjim:

„Poročilo se sestavi na podlagi vprašalnika ali osnutka, ki ga sprejme Komisija v obliki izvedbenih aktov. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 22a(2).“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„4. Vsaka tri leta se v poročilu iz odstavka 1 posebna pozornost nameni tudi enakovrednim ukrepom, sprejetim za male naprave, ki so izključene iz EU ETS. Vprašanje enakovrednih ukrepov, sprejetih za male naprave, se obravnava tudi pri izmenjavi informacij iz odstavka 3.“;

(27) člen 22 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 22

Spremembe prilog

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 23 za spremembo, kadar je ustrezno, prilog k tej direktivi, razen prilog I, IIa in IIb, glede na poročila, predvidena v členu 21, in izkušnje pri uporabi te direktive. Priloge IV in V se lahko spremenita, da bi se izboljšalo spremljanje, poročanje in preverjanje emisij.“;

(28) vstavi se naslednji člen:

„Člen 22a

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za podnebne spremembe, ustanovljen s členom 26 Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (*). Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (**).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

(*) Uredba (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami na nacionalni ravni in ravni Unije ter o razveljavitvi Sklepa št. 280/2004/ES (UL L 165, 18.6.2013, str. 13).

(**) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).“;

(29) člen 23 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 23

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 3d(3), 10(4), 10a(1) in (8), 10b(5), 19(3), člena 22, členov 24(3), 24a(1), 25a(1) ter člena 28c se prenese na Komisijo za nedoločen čas od 8. aprila 2018.
3. Prenos pooblastila iz členov 3d(3), 10(4), 10a(1) in (8), 10b(5), 19(3), člena 22, členov 24(3), 24a(1), 25a(1) ter člena 28c lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje (*).
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi členov 3d(3), 10(4), 10a(1) in (8), 10b(5), 19(3), člena 22, členov 24(3), 24a(1), 25a(1) ter člena 28c, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

(*) UL L 123, 12.5.2016, str. 1.“;

(30) člen 24 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Od leta 2008 lahko države članice uporabijo trgovanje s pravicami do emisij v skladu s to direktivo za dejavnosti in toplogredne pline, ki niso navedeni v Prilogi I, ob upoštevanju vseh ustreznih meril, zlasti učinkov na notranji trg, morebitnih izkrivljanj konkurence, okoljske celovitosti EU ETS in zanesljivosti načrtovanega sistema spremljanja in poročanja, vendar pod pogojem, da vključitev takih dejavnosti in toplogrednih plinov odobri Komisija v skladu z delegiranimi akti, za sprejetje katerih se pooblastilo prenese na Komisijo v skladu s členom 23.“;

(b) v odstavku 3 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 23 za tozadevno dopolnitev te direktive.“;

(31) člen 24a se spremeni:

(a) v odstavku 1 se prvi in drugi pododstavek nadomestita z naslednjim:

„1. Poleg vključitev iz člena 24, lahko Komisija sprejme ukrepe za izdajanje pravic ali dobropisov v zvezi s projekti, ki jih upravljajo države članice in ki zmanjšujejo emisije toplogrednih plinov, ki niso zajete v EU ETS.

Taki ukrepi so skladni z akti, sprejetimi v skladu s prejšnjim členom 11b(7), kot je veljal pred 8. aprilom 2018. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 23 za dopolnitev te direktive z določitvijo postopka, po katerem je treba ravnati.“;

(b) odstavek 2 se črta;

(32) v členu 25 se črta odstavek 2;

(33) v členu 25a(1) se prvi in drugi pododstavek nadomestita z naslednjim:

„Kadar tretja država sprejme ukrepe za zmanjšanje učinka letov, ki imajo vzlet v tej tretji državi in pristanek v Uniji, na podnebne spremembe, Komisija po posvetovanju s to tretjo državo in z državami članicami v okviru odbora iz člena 22a(1) preuči razpoložljive možnosti za zagotovitev optimalnega medsebojnega delovanja EU ETS in ukrepov te države.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 23 za spremembo Priloge I k tej direktivi, na podlagi katerih se leti, ki prihajajo iz zadevne tretje države, izključijo iz letalskih dejavnosti iz Priloge I ali se zagotovijo vse druge spremembe letalskih dejavnosti iz Priloge I, razen v zvezi s področjem uporabe, ki izhajajo iz obveznosti sporazuma, sklenjenega v skladu s členom 218 Pogodbe o delovanju Evropske unije.“;

(34) v členu 27(3) se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Vsaka taka naprava se ohrani v EU ETS za preostanek obdobja iz člena 11(1), med katerim je bila ponovno vključena.“;

(35) vstavi se naslednji člen:

„Člen 27a

Izbirna izključitev naprav, ki izpustijo manj kot 2 500 ton

1. Države članice lahko iz EU ETS izključijo naprave, katerih emisije v poročilu pristojnemu organu zadevne države članice so manjše od 2 500 ton ekvivalenta ogljikovega dioksida brez upoštevanja emisij iz biomase v vsakem od predhodnih treh let pred obvestilom iz točke (a), pod pogojem, da zadevna država članica:

(a) Komisijo obvesti o vsaki taki napravi pred rokom za predložitev seznama naprav v skladu s členom 11(1) ali najpozneje, ko se ta seznam predloži Komisiji;

(b) potrdi, da je vzpostavljena poenostavljena ureditev spremljanja, da se oceni, ali katera koli naprava v katerem koli koledarskem letu izpušča 2 500 ton ali več ekvivalenta ogljikovega dioksida brez upoštevanja emisij iz biomase;

(c) če katera koli naprava v katerem koli koledarskem letu izpušča 2 500 ton ali več ekvivalenta ogljikovega dioksida brez upoštevanja emisij iz biomase, potrdi, da bo naprava ponovno vključena v EU ETS, ter

(d) informacije iz točk (a), (b) in (c) da na voljo javnosti.

2. Kadar se naprava v skladu s točko (c) odstavka 1 tega člena ponovno vključi v EU ETS, se vse pravice, ki so bile dodeljene na podlagi člena 10a, priznajo, začeni z letom ponovne vključitve. Pravice, dodeljene taki napravi, se odštejejo od količine pravic, s katerimi bo v skladu s členom 10(2) država članica, v kateri je naprava, trgovala na dražbi.

3. Države članice lahko iz EU ETS izključijo tudi rezervne ali pomožne enote, ki niso obratovale več 300 ur na leto v vsakem od predhodnih treh let pred obvestilom iz točke (a) odstavka 1, pod enakimi pogoji, kot so določeni v odstavkih 1 in 2.“;

(36) člen 28c se nadomesti z naslednjim:

„Člen 28c

Določbe glede spremljanja, poročanja in preverjanja za namene globalnega tržnega ukrepa

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 23 za dopolnitev te direktive v zvezi z ustreznim spremljanjem, poročanjem in preverjanjem emisij za namene izvajanja globalnega tržnega ukrepa Mednarodne organizacije civilnega letalstva (ICAO) na vseh progah, ki jih ta ukrep zajema. Navedeni delegirani akti temeljijo na relevantnih instrumentih, sprejetih v ICAO, preprečujejo kakršno koli izkrivljanje konkurence in so skladni z načeli iz aktov iz člena 14(1), hkrati pa zagotavljajo, da se predložena poročila o emisijah preverijo v skladu z načeli preverjanja in merili iz člena 15.“;

(37) člen 30 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 30

Pregled z vidika izvajanja Pariškega sporazuma in razvoja na trgih ogljika v drugih večjih gospodarstvih

1. Ta direktiva se pregledujejo z vidika mednarodnega razvoja dogodkov in prizadevanj za uresničitev dolgoročnih ciljev Pariškega sporazuma.

2. Ukrepi za podporo nekaterim energetsko intenzivnim industrijskim panogam, ki so lahko izpostavljene tveganju premestitve emisij CO₂, iz členov 10a in 10b, se pregledujejo v luči ukrepov podnebne politike drugih večjih gospodarstev. V tem okviru Komisija tudi razmisli, ali bi bilo treba še bolj uskladiti ukrepe glede nadomestil za neposredne stroške.

3. Komisija v okviru vsakega svetovnega pregleda stanja, dogovorjenega v okviru Pariškega sporazuma, poroča Evropskemu parlamentu in Svetu, zlasti o tem, ali mora Unija sprejeti dodatne politike in ukrepe v zvezi s potrebnim zmanjšanjem emisij toplogrednih plinov s strani Unije in njenih držav članic, tudi kar zadeva linearni faktor iz člena 9. Komisija lahko Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi predlaga spremembo te direktive.

4. Komisija pred 1. januarjem 2020 predloži posodobljeno analizo učinkov letalstva, ki niso povezani s CO₂, in ji po potrebi priloži zakonodajne predloge o tem, kako te učinke najbolje obravnavati.“;

(38) v Prilogi IIa k Direktivi 2003/87/ES se vnosi za Belgijo, Italijo, Luksemburg in Švedsko črtajo;

(39) Priloga IIb k Direktivi 2003/87/ES se nadomesti z besedilom iz Priloge I k tej direktivi;

(40) Priloga IV k Direktivi 2003/87/ES se spremeni v skladu s Prilogo II k tej direktivi.

Člen 2

Spremembe Sklepa (EU) 2015/1814

Člen 1 Sklepa (EU) 2015/1814 se spremeni:

(1) v prvem pododstavku odstavka 5 se doda naslednji stavek:

„Z odstopanjem od prvega in drugega stavka se do 31. decembra 2023 odstotki in 100 milijonov pravic iz navedenih stavkov podvojijo.“;

(2) vstavi se naslednji odstavek:

„5a. Razen če v okviru prvega pregleda, izvedenega v skladu s členom 3, ni sklenjeno drugače, od leta 2023 pravice, ki se hranijo v rezervi in presegajo skupno število pravic, ki se prodajo na dražbi v predhodnem letu, niso več veljavne.“.

Člen 3

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 9. oktobra 2019. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Z odstopanjem od prvega pododstavka države članice do 31. decembra 2018 uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne zaradi izpolnitve obveznosti objave in poročanja iz točke (14)(f) člena 1 te direktive glede člena 10a(6) Direktive 2003/87/ES.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih določb predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 4

Prehodna določba

Države članice pri izpolnjevanju svoje obveznosti iz prvega pododstavka člena 3(1) te direktive zagotovijo, da se njihova nacionalna zakonodaja, s katero prenesejo člen 10, člen 10a(4) do (7), prvi in drugi pododstavek člena 10a(8), člen 10a(12) do (18), člen 10c ter člen 11a(8) in (9) Direktive 2003/87/ES ter prilogi IIa in IIb k navedeni direktivi, kot velja 19. marca 2018, še naprej uporablja do 31. decembra 2020. Seznam iz Priloge k Sklepu 2014/746/EU se uporablja še naprej, do 31. decembra 2020.

Člen 5

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 6

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 14. marca 2018

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednica

L. PAVLOVA

PRILOGA I

Priloga IIb k Direktivi 2003/87/ES se nadomesti z naslednjim:

„PRILOGA IIb

PORAZDELITEV FINANČNIH SREDSTEV IZ SKLADA ZA MODERNIZACIJO DO 31. DECEMBRA 2030

Delež sklada za modernizacijo

Bolgarija	5,84 %
Češka republika	15,59 %
Estonija	2,78 %
Hrvaška	3,14 %
Latvija	1,44 %
Litva	2,57 %
Madžarska	7,12 %
Poljska	43,41 %
Romunija	11,98 %
Slovaška	6,13 %“.

PRILOGA II

V delu A Priloge IV k Direktivi 2003/87/ES se odstavek v četrtem naslovu, ki se glasi „Spremljanje emisij drugih toplogrednih plinov“, nadomesti z naslednjim:

„Uporabljajo se standardizirane ali sprejete metode, ki jih razvije Komisija v sodelovanju z vsemi ustreznimi deležniki in ki se sprejmejo v skladu s členom 14(1).“

DIREKTIVA (EU) 2018/411 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 14. marca 2018****o spremembi Direktive (EU) 2016/97 v zvezi z datumom začetka uporabe ukrepov za prenos v državah članicah****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 53(1) in člena 62 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Z Direktivo (EU) 2016/97 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ se harmonizirajo nacionalne določbe v zvezi z distribucijo zavarovalnih in pozavarovalnih produktov ter zavarovalnih naložbenih produktov, s strani zavarovalnih posrednikov, zavarovalnic in njihovih zaposlenih ter posrednikov dopolnilnih zavarovanj.
- (2) V skladu s členom 42(1) Direktive (EU) 2016/97 morajo države članice sprejeti zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev z navedeno direktivo, do 23. februarja 2018.
- (3) Komisija je 21. septembra 2017 sprejela delegirani uredbi (EU) 2017/2358 ⁽³⁾ in (EU) 2017/2359 ⁽⁴⁾ o dopolnitvi Direktive (EU) 2016/97.
- (4) Evropski parlament je v svojih sklepih o nenasprotovanju delegiranima uredbama (EU) 2017/2358 in (EU) 2017/2359 pozval Komisijo, naj sprejme zakonodajni predlog, s katerim se kot datum začetka uporabe zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo (EU) 2016/97, namesto 23. februarja 2018 določi 1. oktober 2018. Evropski parlament je to zahtevo utemeljil s tem, da je treba zavarovalnicam in distributerjem zavarovalnih produktov dati na voljo več časa, da se bolje pripravijo na pravilno in učinkovito izvajanje Direktive (EU) 2016/97 ter izvedejo tehnične in organizacijske spremembe, potrebne za uskladitev z delegiranima uredbama (EU) 2017/2358 in (EU) 2017/2359.
- (5) Direktivo (EU) 2016/97 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (6) Ker naj bi nacionalni zakoni in drugi predpisi, potrebni za uskladitev z Direktivo (EU) 2016/97, začeli veljati zelo kmalu in da bi zagotovili pravno varnost in preprečili motnje na trgu, bi morala ta direktiva nujno začeti veljati čim prej in bi se morala uporabljati z retroaktivnim učinkom od 23. februarja 2018.
- (7) Zato je v tem primeru tudi upravičena uporaba izjeme za nujne primere, določene v členu 4 Protokola št. 1 o vlogi nacionalnih parlamentov v Evropski uniji, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije –

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 1. marca 2018 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 9. marca 2018.

⁽²⁾ Direktiva (EU) 2016/97 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. januarja 2016 o distribuciji zavarovalnih produktov (UL L 26, 2.2.2016, str. 19).

⁽³⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/2358 z dne 21. septembra 2017 o dopolnitvi Direktive (EU) 2016/97 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevami glede nadzora in upravljanja produktov za zavarovalnice in distributerje zavarovalnih produktov (UL L 341, 20.12.2017, str. 1).

⁽⁴⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/2359 z dne 21. septembra 2017 o dopolnitvi Direktive (EU) 2016/97 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevami po informacijah in pravil poslovanja, ki veljajo za distribucijo zavarovalnih naložbenih produktov (UL L 341, 20.12.2017, str. 8).

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Direktiva (EU) 2016/97 se spremeni:

(1) v členu 42(1) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjima pododstavkoma:

„1. Države članice do 1. julija 2018 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice te predpise uporabljajo najpozneje od 1. oktobra 2018.“;

(2) v členu 44 se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

„Direktiva 2002/92/ES, kot je bila spremenjena z direktivami, naštetimi v delu A Priloge II k tej direktivi, se razveljavi z učinkom od 1. oktobra 2018, brez poseganja v obveznosti držav članic v zvezi z roki za prenos direktiv iz dela B Priloge II k tej direktivi v nacionalno pravo.“

Člen 2

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se z retroaktivnim učinkom od 23. februarja 2018.

Člen 3

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 14. marca 2018

Za Evropski parlament
Predsednik
A. TAJANI

Za Svet
Predsednica
L. PAVLOVA

SKLEPI

SKLEP (EU) 2018/412 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 14. marca 2018

o spremembi Sklepa št. 466/2014/EU o odobritvi jamstva EU Evropski investicijski banki za izgube pri financiranju v podporo naložbenim projektom zunaj Unije

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti členov 209 in 212 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Mednarodna skupnost se srečuje z doslej najhujšo migracijsko in begunsko krizo, ki zahteva solidarnost in učinkovito mobilizacijo finančnih sredstev ter usklajenost pri spoprijemanju s sedanjimi izzivi in njihovem premagovanju. Potrebno je sodelovanje vseh akterjev, da se udejanjijo trajnostne srednje- in dolgoročne politike ter učinkovito izrabijo obstoječi programi, s tem pa oblikujejo in podprejo pobude, ki bodo prispevale k ciljem Združenih narodov (ZN) o trajnostnem razvoju in k obravnavi političnih, družbenih, ekonomskih in okoljskih dejavnikov, ki so temeljni vzroki migracij in med katere spadajo tudi revščina, neenakost, demografska rast, pomanjkanje delovnih mest, omejen dostop do izobraževanja, omejene gospodarske priložnosti, nestabilnost, konflikti, podnebne spremembe in dolgoročne posledice prisilnega razseljevanja.
- (2) Zagotavljanje virov za obravnavo temeljnih vzrokov migracij je sicer zelo pomembno, vendar pa je Unija še vedno v celoti predana politikam, ki zadevajo tudi druga ključna področja strateškega pomena, kot je navedeno v globalni strategiji za zunanjo in varnostno politiko Evropske unije.
- (3) S tretjimi državami je bil razvit nov partnerski okvir, ki je usmerjen v rezultate in upošteva vse politike in instrumente Unije. V okviru tega novega partnerskega okvira je bil oblikovan načrt Unije za zunanje naložbe, ki podpira naložbe v regijah zunaj Unije, hkrati pa prispeva k doseganju ciljev ZN o trajnostnem razvoju in k obravnavanju temeljnih vzrokov migracij. Ta načrt bi obenem moral prispevati k izpolnjevanju ciljev agende ZN za trajnostni razvoj do leta 2030 in ciljev Pariškega sporazuma, sprejetega na podlagi Okvirne konvencije ZN o spremembi podnebja (v nadaljnjem besedilu: Pariški sporazum), ter ciljev drugih instrumentov za financiranje zunanjega delovanja.
- (4) Evropski svet je 28. junija 2016 potrdil predlog Evropske investicijske banke (EIB), da prispeva k načrtu za zunanje naložbe prek pobude EIB za odpornost, katere namen je spodbujati naložbe v državah južnega sosedstva in Zahodnega Balkana.
- (5) Ključni element pobude EIB za odpornost je kvantitativna in kvalitativna razširitev mandata EIB za zunanja posojila. EIB bi tako lahko nemudoma prispevala k ciljem načrta za zunanje naložbe, zlasti bi v ta namen lahko zagotovila dodatno financiranje upravičencem iz zasebnega sektorja, s čimer bi privabila zasebne naložbe in pospešila dolgoročne naložbe.
- (6) Strateški odbor Evropskega sklada za trajnostni razvoj, v katerem je zastopana tudi EIB, bo skladno s svojim poslovnikom in brez poseganja v notranja pravila EIB o upravljanju zagotovil smernice o komplementarnosti pobude EIB za odpornost z elementi načrta za zunanje naložbe.

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 8. februarja 2018 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 27. februarja 2018.

- (7) Proračunsko jamstvo za financiranje zunaj Unije (v nadaljnjem besedilu: jamstvo EU) je bilo EIB odobreno s Sklepom št. 466/2014/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (8) V skladu s Sklepom št. 466/2014/EU je Komisija v sodelovanju z EIB pripravila vmesno pregledno poročilo, v katerem je ocenila uporabo tega sklepa na podlagi neodvisne zunanje ocene.
- (9) K ciljem, ki jih podpira jamstvo EU, bi bilo treba dodati tudi izboljšanje dolgoročne gospodarske odpornosti beguncev in migrantov ter gostiteljskih, tranzitnih in izvornih skupnosti kot strateški odziv pri obravnavanju temeljnih vzrokov migracij (v nadaljnjem besedilu: novi cilj).
- (10) Financiranje, ki se podpira v okviru novega cilja, bi moralo biti ločeno od prizadevanj Unije na področju nadzora meja.
- (11) Da bi se v okviru mandata za zunanja posojila lahko odzvali na morebitne prihodnje izzive in na prednostne naloge Unije ter izpolnili novi cilj, bi bilo treba zgornjo mejo za financiranje EIB v okviru jamstva EU povečati na 32 300 000 000 EUR.
- (12) V okviru splošnega mandata bi bilo treba 1 400 000 000 EUR rezervirati za projekte v javnem sektorju, namenjene izpolnjevanju novega cilja.
- (13) V okviru novega mandata za posojila zasebnemu sektorju bi moral biti znesek največ 2 300 000 000 EUR znotraj dvignjene zgornje meje namenjen projektom za izpolnjevanje novega cilja, in bi moral biti krit s skupnim jamstvom Unije.
- (14) Ali bo podpora za razvoj lokalnega zasebnega sektorja – zlasti pomoč mikro, malim in srednjim podjetjem (MSP), ki je eden od glavnih ciljev EIB v okviru mandata za zunanja posojila, uspešna, je odvisno od dejavnikov, kot so dostop MSP do financiranja, kredita in tehnične pomoči, od spodbujanja podjetništva in od prizadevanj za lažji prehod iz nestanovitnega neformalnega gospodarstva v formalni sektor. V tem okviru naj bi financiranje EIB podpiralo majhne naložbene projekte, ki jih vodijo MSP, ter naložbene projekte na odročnih podeželskih območjih in v zvezi z obdelavo pitne vode, odstranjevanjem odpadnih voda in energijo iz obnovljivih virov.
- (15) Zagotoviti bi bilo treba dopolnjevanje in usklajevanje s pobudami Unije za obravnavo temeljnih vzrokov migracij, tudi s podporo Unije za trajnostno ponovno vključevanje migrantov povratnikov v državah izvora.
- (16) V skladu s Pariškim sporazumom, bi si morala EIB prizadevati za ohranitev visoke stopnje financiranja na področju podnebja, pri čemer naj bi obseg tega financiranja predstavljal vsaj 25 % celotnega financiranja EIB zunaj Unije. Financiranje EIB v okviru Sklepa št. 466/2014/EU bi moralo biti naravnano na cilj, da se do leta 2020 vsaj 35 % celotnega financiranja EIB uporabi za gospodarstva v vzponu in države v razvoju zunaj Unije. EIB bi morala upoštevati sklepe Evropskega sveta z dne 22. maja 2013 glede postopnega odpravljanja subvencij, ki škodujejo okolju ali gospodarstvu, vključno s subvencijami za fosilna goriva.
- (17) Tveganje za splošni proračun Unije, povezano s financiranjem EIB v okviru mandata za posojila zasebnemu sektorju, bi moralo biti cenovno ovrednoteno. Prihodki iz takšnega ovrednotenja tveganja bi morali biti vplačani v Jamstveni sklad za zunanje ukrepe, ustanovljen z Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 480/2009 ⁽²⁾, da bi se krilo poslovno tveganje in preprečilo izkrivljanje trga.
- (18) EIB bi morala v svojem okviru za merjenje rezultatov razviti in uporabljati niz kazalnikov za projekte, namenjene izpolnjevanju novega cilja. Zato bi bilo treba v letno poročilo o financiranju EIB, ki ga Komisija pripravi za Evropski parlament in Svet, vključiti oceno prispevka financiranja EIB k uresničevanju novega cilja, po potrebi tudi prispevka k ciljem ZN o trajnostnem razvoju, oceno sodelovanja lokalne civilne družbe ter oceno usklajevanja s prednostnimi nalogami zunanje politike in proračunskimi prednostnimi nalogami Unije.

⁽¹⁾ Sklep št. 466/2014/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o odobritvi jamstva EU Evropski investicijski banki za izgube pri financiranju v podporo naložbenim projektom zunaj Unije (UL L 135, 8.5.2014, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 480/2009 z dne 25. maja 2009 o ustanovitvi Jamstvenega sklada za zunanje ukrepe (UL L 145, 10.6.2009, str. 10).

- (19) Zagotoviti bi bilo treba prepoznavnost in preglednost financiranja EIB v okviru Sklepa št. 466/2014/EU, zlasti v zvezi s projekti, financiranimi prek finančnih posrednikov, da bi se izboljšal dostop institucij Unije in splošne javnosti do informacij, pri čemer bi se upoštevala potreba po varstvu zaupnih in poslovno občutljivih informacij.
- (20) Zadevna politika Unije o nekooperativnih jurisdikcijah za davčne namene je določena v pravnih aktih Unije in v sklepih Sveta, zlasti v prilogi k sklepom z dne 8. novembra 2016, in v vseh poznejših dopolnitvah.
- (21) Potrebna skrbnost v zvezi s financiranjem EIB v okviru Sklepa št. 466/2014/EU bi morala vključevati temeljito preverjanje skladnosti z veljavno zakonodajo Unije ter dogovorjenimi mednarodnimi standardi in standardi Unije glede preprečevanja pranja denarja, boja proti financiranju terorizma ter zatiranja davčnih goljufij in izogibanja davkom. Poleg tega bi morala EIB pri poročanju v okviru mandata za zunanja posojila za vsako posamezno državo zagotoviti podatke o skladnosti operacij v okviru tega mandata z njeno politiko o nekooperativnih jurisdikcijah in seznam posrednikov, s katerimi sodeluje EIB.
- (22) EIB je 12. oktobra 2016 odobrila izvajanje pobude EIB za odpornost. Projekti v okviru pobude EIB za odpornost, ki so bili odobreni po navedenem datumu ter pred začetkom veljavnosti tega sklepa in pred sklenitvijo sporazuma o jamstvu, bi lahko bili vključeni v kritje jamstva EU, če Komisija potrdi, da so skladni z novim ciljem in da spoštujejo pogoje v sporazumu o jamstvu.
- (23) Financiranje EIB v korist podjetij bi lahko bilo krito s skupnim jamstvom, namenjenim zasebnemu sektorju, samo v primeru, da spodbuja vključujočo rast in ustvarjanje delovnih mest, in sredstev ne zagotavljajo že lokalni finančni trgi.
- (24) Financiranje EIB bi moralo biti skladno z načeli iz sporočila Komisije z dne 25. oktobra 2011 z naslovom „Obnovljena strategija EU za družbeno odgovornost podjetij za obdobje 2011–2014“, tudi kar zadeva finančne posrednike.
- (25) Zgornja meja za prerazporeditev med regijami, ki jo EIB lahko opravi v času mandata, bi se z 10 % na 20 % lahko povečala le ob spremembi prednostnih nalog zunanje politike Unije ali v nujnih in kriznih situacijah, ki bi lahko nastale med tem mandatom, ter v skladu z zadevnimi resolucijami Evropskega parlamenta in sklepi Sveta. Komisija bi morala Evropski parlament in Svet redno obveščati o teh prerazporeditvah.
- (26) Glede na pomen, ki ga ima pobuda EIB za odpornost v strategiji Unije za obravnavo temeljnih vzrokov migracij, in spričo potreb gostiteljskih in tranzitnih skupnosti je še vedno nadvse pomembno, da se zneski, rezervirani v okviru zgornje meje mandata za zunanja posojila za projekte, namenjene novemu cilju, v celoti porabijo. Če pa rezerviranih zneskov zaradi nepredvidenih okoliščin ni mogoče v celoti porabiti, bi bilo treba dovoliti tudi nekoliko več prožnosti. Če torej EIB do 30. junija 2019 ugotovi, da ne bo mogla porabiti svojega ciljnega zneska, predvidenega v okviru pobude EIB za odpornost, bi moralo biti omogočeno, da se največ 20 % od 1 400 000 000 EUR v okviru splošnega mandata, rezerviranih za projekte v javnem sektorju, in od 2 300 000 000 EUR iz mandata za posojila zasebnemu sektorju, lahko prerazporedi znotraj in/ali med predpripisnimi državami in državami upravičenkami ter sosednjimi in partnerskimi državami. Za vsako tako prerazporeditev bi moralo biti potreben predhodni dogovor med Komisijo in EIB.
- (27) Sezname upravičenih regij in držav ter potencialno upravičenih regij in držav bi bilo treba spremeniti tako, da bi izključili regije z visokim dohodkom in države z visoko bonitetno oceno, in sicer Brunej, Čile, Islandija, Izrael, Singapur, Južna Koreja in Tajvan. Poleg tega bi bilo treba na seznam potencialno upravičenih regij in držav dodati Iran.
- (28) Sklep št. 466/2014/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Sklep št. 466/2014/EU se spremeni:

(1) člen 2 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 2

Zgornje meje za financiranje EIB v okviru jamstva EU

1. Zgornja meja financiranja EIB v okviru jamstva EU za obdobje 2014–2020 je 32 300 000 000 EUR. Zneski, ki so bili sprva rezervirani za financiranje, a pozneje preklicani, se pri zgornji meji ne upoštevajo.

Ta zgornja meja se razdeli na:

- (a) znesek največ 30 000 000 000 EUR v okviru splošnega mandata, od katerega je 1 400 000 000 EUR rezerviranih za projekte v javnem sektorju, namenjene dolgoročni ekonomski odpornosti beguncev in migrantov ter gostiteljskih, tranzitnih in izvornih skupnosti, kot strateškemu odzivu pri obravnavanju temeljnih vzrokov migracij;
- (b) znesek največ 2 300 000 000 EUR v okviru mandata za posojila zasebnemu sektorju za projekte, namenjene dolgoročni ekonomski odpornosti beguncev in migrantov ter gostiteljskih, tranzitnih in izvornih skupnosti, kot strateškemu odzivu pri obravnavanju temeljnih vzrokov migracij.

2. Najvišja možna zneska iz odstavka 1 se razdelita na regionalne zgornje meje in podomejitve, kakor je opredeljeno v Prilogi I. EIB znotraj regionalnih zgornjih mej v obdobju, zajetem s tem sklepom, zagotovi razdelitev med državami znotraj regij, zajetih v jamstvo EU, pri čemer bo ta razdelitev uravnotežena skladno s prednostnimi nalogami zunanje politike Unije, ki bodo upoštevane v regionalnih tehničnih operativnih smernicah iz člena 5.“;

(2) člen 3 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 3

Splošni cilji in načela

1. Jamstvo EU se odobri samo za financiranje EIB, ki ima na podlagi lastne ocene EIB dodano vrednost, in podpira enega od naslednjih splošnih ciljev:

- (a) razvoj lokalnega zasebnega sektorja, zlasti pomoč mikro, malim in srednjim podjetjem (MSP);
- (b) razvoj socialne in gospodarske infrastrukture, vključno s prometom, energijo, okoljsko infrastrukturo ter informacijsko in komunikacijsko tehnologijo;
- (c) blažitev podnebnih sprememb in prilagajanje nanje;
- (d) dolgoročno ekonomsko odpornost beguncev in migrantov ter gostiteljskih, tranzitnih in izvornih skupnosti kot strateški odziv pri obravnavanju temeljnih vzrokov migracij.

2. Financiranje EIB, izvedeno na podlagi tega sklepa, ohranja jasni značaj EIB kot investicijske banke ter hkrati prispeva k splošnim interesom Unije, zlasti k načelom, ki usmerjajo zunanje delovanje Unije in so navedena v členu 21 PEU, ter k izvajanju mednarodnih okoljskih sporazumov, katerih pogodbenica je Unija. Upravljavski organi EIB naj sprejmejo potrebne ukrepe za prilagoditev dejavnosti EIB zaradi učinkovitega prispevanja k zunanji politiki Unije ter ustrezno izpolnjujejo zahteve iz tega sklepa.

3. Regionalno povezovanje med državami, vključno zlasti z gospodarskim povezovanjem med predpristopnimi državami, državami upravičenkami, sosednjimi državami in Unijo, je temeljni cilj za financiranje EIB na področjih splošnih ciljev iz odstavka 1. EIB financiranje v državah upravičenkah izvaja na področjih splošnih ciljev, in sicer s podporo tujih neposrednih naložb, ki spodbujajo gospodarsko povezovanje z Unijo.

4. V državah v razvoju, kakor so opredeljene na seznamu prejemnikov uradne razvojne pomoči, ki ga je pripravila Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj, financiranje EIB v skladu s členoma 208 in 209 PDEU prispeva k doseganju ciljev politike Unije na področju razvojnega sodelovanja, zlasti k zmanjševanju revščine prek vključujoče rasti ter trajnostnega gospodarskega, okoljskega in družbenega razvoja.

5. Da se zagotovi kar največji razvojni učinek naložb zasebnega sektorja, si EIB prizadeva prispevati k ustvarjanju ugodnih pogojev za zasebna podjetja in naložbe ter zagotavlja, da se prednostno okrepi lokalni zasebni sektor v državah upravičenkah, tudi zadruga in socialna podjetja, in sicer s podporo lokalnim naložbam, kot je določeno v točki (a) odstavka 1. Financiranje EIB, ki podpira splošne cilje iz odstavka 1, stremi tudi k povečanju podpore naložbenim projektom, ki jih vodijo MSP iz države prejemnice in iz Unije, s čimer se omogoči dostop do financiranja za nove naložbene projekte, ki jih vodijo MSP. S financiranjem EIB je MSP omogočeno, da med drugim dostopajo do trgov v državah upravičenkah in da se vključijo v globalne vrednostne verige ter nadalje prispeva h krepitvi konkurenčnosti gospodarskih družb Unije.

EIB z namenom učinkovitega spremljanja in ocenjevanja porabe sredstev v korist zadevnih MSP opravi temeljit skrbni pregled ter določi in izvaja ustrezne pogodbene določbe, ki finančnim posrednikom in končnim upravičencem nalagajo standardne zahteve glede poročanja. EIB si prizadeva odkrivati ovire za financiranje, s katerimi se soočajo MSP, in prispevati k njihovemu odpravljanju.

EIB sodeluje s finančnimi posredniki, ki lahko izpolnijo posebne potrebe MSP v državah delovanja in ki izpolnjujejo zahteve iz člena 13, kakor so bile prenesene v sporazume na podlagi tretjega pododstavka odstavka 1 navedenega člena.

6. Financiranje EIB, ki podpira splošni cilj iz točke (b) odstavka 1, podpira naložbene projekte predvsem na področju prometa, energije, okoljske infrastrukture, informacijske in komunikacijske tehnologije, zdravstva in šolstva. To zajema proizvodnjo in integracijo energije iz obnovljivih virov, ukrepe za energijsko učinkovitost, preoblikovanje energetskega sistema, ki omogoča prehod na tehnologije in goriva z nižjimi emisijami ogljika, trajnostno energetske varnost in energetskega infrastrukturo, vključno s proizvodnjo plina in njegovim prevozom na energetskega trga Unije, pa tudi elektrifikacijo podeželskih območij, okoljsko infrastrukturo, na primer vodno, komunalno in zeleno infrastrukturo, telekomunikacijsko infrastrukturo in širokopasovno omrežno infrastrukturo.

7. Financiranje EIB, ki podpira splošne cilje iz točke (c) odstavka 1, podpira naložbene projekte za blažitev podnebnih sprememb in za prilagajanje nanje, pri čemer ti projekti prispevajo k skupnim ciljem iz Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja in iz Pariškega sporazuma, sprejetega na podlagi te konvencije, zlasti z izogibanjem emisijam toplogrednih plinov ali njihovim zmanjševanjem in z zmanjševanjem ogljičnega odtisa na področju energije iz obnovljivih virov, energijske učinkovitosti in trajnostnega prometa ali pa s povečanjem odpornosti ranljivih držav, sektorjev in skupnosti na škodljive posledice podnebnih sprememb.

Merila za upravičenost projektov na področju podnebnih ukrepov so opredeljena v strategiji EIB o podnebnih spremembah. Na podlagi metodologije, ki jo je oblikovala EIB, da bi pri zadevnih projektih ocenila emisije toplogrednih plinov in spremembe teh emisij, se v postopek presoje vplivov na okolje vključijo analiza ogljičnega odtisa, da se ugotovi, ali predlagani projekti zagotavljajo optimalne izboljšave energetske učinkovitosti.

V obdobju, ki ga zajema ta sklep, si EIB prizadeva za ohranitev visoke stopnje financiranja na področju podnebja, pri čemer obseg tega financiranja predstavlja vsaj 25 % celotnega financiranja EIB zunaj Unije. Financiranje EIB na podlagi tega sklepa je naravnano na cilj, da se do leta 2020 vsaj 35 % celotnega financiranja EIB uporabi za gospodarstva v vzponu in države v razvoju zunaj Unije.

Financiranje EIB med drugim vključuje konkretne ukrepe za postopno odpravljanje financiranja projektov, ki negativno vplivajo na doseganje podnebnih ciljev Unije, in za okrepitev prizadevanj v podporo obnovljivim virom energije in energijske učinkovitosti.

EIB v sklopu prispevka za projekte okrepi elemente, povezane s prilagajanjem podnebnim spremembam, in sicer pri celotnem financiranju EIB v okviru mandata za zunanja posojila.

8. Financiranje EIB, ki podpira splošne cilje iz točke (d) odstavka 1, podpira naložbene projekte, ki obravnavajo temeljne vzroke migracij, prispevajo k dolgoročni gospodarski odpornosti in k ciljem ZN o trajnostnem razvoju ter varujejo trajnostni razvoj v državah upravičenkah.

Ob popolnem spoštovanju človekovih, delavskih in socialnih pravic, temeljnih svoboščin in enakosti spolov z izvajanje pristopa, ki temelji na pravicah in zajema vse človekove in socialne pravice v skladu z načeli preglednosti, udeležbe, nediskriminacije in odgovornosti, financiranje EIB:

- (a) obravnava povečane potrebe po infrastrukturi in z njo povezanih storitvah – da bi neposredno ali posredno poskrbeli za številne migrante, hkrati pa koristili tudi lokalnemu prebivalstvu,
- (b) povečuje zaposlitvene možnosti v gostiteljskih in begunskih skupnostih;
- (c) spodbuja ekonomsko vključevanje in beguncem omogoča, da postanejo samostojni, ali
- (d) krepi humanitarne ukrepe in podporo za ustvarjanje dostojnih delovnih mest.

Financiranje EIB podpira:

- (a) zasebni sektor na ravni MSP in podjetij s srednje veliko tržno kapitalizacijo ter na ravni podjetniškega financiranja in mikrofinanciranja;
- (b) javni sektor, vključno z občinami in subjekti javnega sektorja, v smislu infrastrukture in storitev, tudi zdravstvenega varstva in posebne infrastrukture za otroke, sanitarnih storitev in šolskega izobraževanja, in sicer zaradi obravnavanja znatno povečanih potreb.

9. Financiranje EIB, ki podpira splošne cilje iz odstavka 1, upošteva dejstvo, da je enakost spolov presečno vprašanje, ki je ključno za doseganje trajnostnega razvoja in pomemben element pri zagotavljanju potrebne skrbnosti pri projektih. Pri vsakem takem financiranju se upošteva vidik enakosti spolov. EIB zagotovi, da bo njeno celotno financiranje skladno z zavezami iz njene strategije in akcijskega načrta za enakost spolov.

10. EIB si prizadeva zagotoviti, da gospodarske družbe, ki sodelujejo pri projektih, ki jih sofinancira EIB, spoštujejo načeli preglednosti plačil in enakosti spolov ter načelo in enakega plačila, kot je določeno v Direktivi 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta (*). Pri odločitvah EIB o financiranju projektov se upošteva, katere ukrepe so gospodarske družbe, ki so potencialne upravičenke, sprejele v zvezi z enakima plačilom in družbeno odgovornostjo podjetij.

11. Jamstvo EU krije samo tisto financiranje EIB, ki se izvaja v državah upravičenkah, ki so z EIB sklenile okvirni sporazum, v katerem so navedeni pravni pogoji, pod katerimi se mora takšno financiranje izvajati, skladno z izjavo EIB o socialnih in okoljskih načelih in standardih ter z njenim okoljskim in socialnim priložnikom.

(*) Direktiva 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (UL L 204, 26.7.2006, str. 23).“;

(3) člen 5 se spremeni:

- (a) v odstavku 1 se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Komisija in EIB pri posodabljanju regionalnih tehničnih operativnih smernic upoštevata zadevne resolucije Evropskega parlamenta in sklepe Sveta ter mednarodno priznana načela in smernice o družbeni odgovornosti podjetij. Regionalne tehnične operativne smernice so skladne s prednostnimi nalogami iz morebitnih nacionalnih ali regionalnih programov, ki jih pripravijo države upravičenke; v teh smernicah so ustrezno upoštevana posvetovanja z lokalno civilno družbo, ki so potekala med pripravo teh programov.“;

- (b) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 18 v zvezi s spremembami Priloge IV.“;

(4) člen 8 se spremeni:

- (a) v odstavku 1 se doda naslednji pododstavek:

„Skupno jamstvo velja tudi za takšno financiranje EIB v okviru mandata za posojila zasebnemu sektorju iz točke (b) člena 2(1), pri katerem je tveganje v povprečju višje kot pri portfelju, ki je krit v sklopu jamstva pri političnem tveganju iz odstavka 3 tega člena v predpristopnih državah in državah upravičenkah ter v sosednjih in partnerskih državah.“;

(b) odstavka 5 in 6 se nadomestita z naslednjim:

„5. V sporazume o financiranju, ki se sklenejo s posameznimi nosilci in zadevajo financiranje EIB, se vključijo tudi ustrezne javno-naročniške, okoljske, podnebne in socialne določbe v skladu s pravili in postopki EIB, vključno z zahtevo, da sta jamstvo EU in vključenost EIB vidna za končnega upravičenca.

6. Komisija in EIB v sporazumu o jamstvu iz člena 14 določita jasno in pregledno politiko razdeljevanja, ki EIB omogoči, da v sklopu svojega zunanjega delovanja določi dejavnosti, ki bodo financirane na podlagi tega sklepa, da se zagotovi kar najbolj učinkovita uporaba jamstva EU. Politika razdeljevanja temelji na kreditni sposobnosti financiranja EIB, kakor jo oceni sama EIB, zgornjih mejah, kakor so opredeljene v Prilogi I, naravi udeleženca, ki je lahko suverena država ali subjekt na poddržavni ravni iz odstavka 1 tega člena ali zasebni subjekt, na zmogljivosti EIB za prevzem tveganj in drugih ustreznih merilih, vključno z dodano vrednostjo jamstva EU. Politika razdeljevanja se posreduje Evropskemu parlamentu in Svetu v skladu s členom 14.“;

(5) člen 9 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. EIB opravi temeljit skrbni pregled ter v skladu s svojo izjavo o socialnih in okoljskih načelih in standardih ter s svojim okoljskim in socialnim priročnikom po potrebi od nosilcev projektov zahteva, da se skladno s socialnimi in okoljskimi načeli Unije v fazi načrtovanja projekta in v fazi njegovega izvajanja javno posvetujejo z ustreznimi nacionalnimi in lokalnimi deležniki ter civilno družbo na lokalni ravni o socialnih vidikih, vidikih, povezanih s človekovimi pravicami in z enakostjo spolov, ter o okoljskih, gospodarskih in razvojnih vidikih naložbenih projektov, zajetih v jamstvo EU, ter da priskrbijo informacije, potrebne za oceno prispevka k uresničevanju zunanjepolitičnih in strateških ciljev Unije.

EIB zagotovi, da se pred financiranjem, ki bo vplivalo na zemljišča in naravne vire, udejanji načelo predhodnega, prostovoljnega in informiranega soglasja.

Ta ocena vključuje presojo tega, ali in kako bi bilo treba zmogljivosti upravičencev do financiranja EIB v času trajanja projekta okrepiti s tehnično pomočjo. Pravila in postopki EIB vključujejo potrebne določbe o ocenjevanju okoljskega in socialnega učinka naložbenih projektov ter vidikov v zvezi s človekovimi pravicami in preprečevanjem konfliktov, s čimer se zagotovi, da so naložbeni projekti, ki se podpirajo na podlagi tega sklepa, okoljsko in socialno trajnostni, pa tudi, da financiranje EIB v okviru pobude EIB za odpornost, zlasti pa mandata za posojila zasebnemu sektorju, izboljšuje ekonomsko odpornost beguncev in migrantov ter gostiteljskih, tranzitnih in izvornih skupnosti.

EIB v sklopu svojih razpoložljivih notranjih smernic o izkazovanju potrebne skrbnosti prek svojega okoljskega in socialnega priročnika po potrebi izboljša praktične smernice za ocenjevanje vidikov, povezanih z vsemi temeljnimi človekovimi pravicami, ki se uporabljajo med predhodnim ocenjevanjem in stalnim spremljanjem posameznih projektov, tudi projektov, pri katerih so udeleženi finančni posredniki, in sicer na podlagi obstoječih okvirov, zlasti strateškega okvira in akcijskega načrta EU za človekove pravice in demokracijo in njenega tozadevnega akcijskega načrta, ter ob upoštevanju obstoječih meril za človekove pravice, ki jih določijo Unija, ustrezni organi Združenih narodov in organizacije za človekove pravice.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Spremljanje EIB zajema izvajanje posrednega financiranja in uspešnost finančnih posrednikov pri podpori MSP.“;

(c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Rezultati spremljanja se razkrijejo, če so izpolnjene zahteve glede zaupnosti in če se ustrezne strani s tem strinjajo.“;

(6) v členu 10 se doda naslednji odstavek:

„Tveganje za proračun Unije, povezano s financiranjem EIB v okviru mandata za posojila zasebnemu sektorju iz točke (b) člena 2(1), se cenovno ovrednoti, prihodki iz ovrednotenja poslovnega tveganja pa se vplačajo v Jamstveni sklad.“;

(7) člen 11(1) se spremeni:

(a) točki (b) in (c) se nadomestita z naslednjim:

„(b) oceno dodane vrednosti, pričakovane realizacije, rezultatov in učinka financiranja EIB na razvoj na skupni osnovi, izdelano na podlagi letnega poročila EIB o okviru za merjenje rezultatov. EIB v ta namen za financirane projekte uporabi kazalnike rezultatov glede razvojnih, okoljskih in socialnih vidikov, vključno z vidikom človekovih pravic in enakosti spolov, pri čemer upošteva ustrezne kazalnike iz Pariške deklaracije o učinkovitosti pomoči, sprejete leta 2005.

Kazalniki za enakost spolov se oblikujejo v skladu s strategijo EIB za enakost spolov in z njenim tozadevnim akcijskim načrtom. Kažejo na spodbujanje enakosti med ženskami in moškimi ter se po možnosti naknadno ocenijo, pri čemer se podatki razčlenijo po spolu. Kazalniki za okoljske vidike projektov vključujejo merila za "čisto tehnologijo", ki so načeloma usmerjena v energijsko učinkovitost in tehnologije za zmanjševanje emisij. EIB ob upoštevanju stališč deležnikov, civilne družbe, prizadetih skupnosti in nevladnih organizacij oblikuje kazalnike za projekte, ki zagotavljajo strateški odziv za obravnavanje temeljnih vzrokov migracij in za krepitev dolgoročne gospodarske odpornosti gostiteljskih in tranzitnih skupnosti;

(c) oceno prispevka financiranja EIB k uresničevanju ciljev zunanje politike in strateških ciljev Unije ob upoštevanju skladnosti z načeli, ki vodijo zunanje delovanje Unije, kot je navedeno v členu 21 PEU, z regionalnimi tehničnimi operativnimi smernicami iz člena 5 tega sklepa ter strateškim okvirom in akcijskim načrtom EU za človekove pravice in demokracijo in njenim tozadevnim akcijskim načrtom;"

(b) točka (e) se nadomesti z naslednjim:

„(e) oceno kakovosti financiranja EIB, zlasti pa, do kolikšne mere je EIB pri skrbnem pregledu in spremljanju financiranih naložbenih projektov upoštevala okoljsko in socialno vzdržnost, pa tudi oceno ukrepov za čim večjo angažiranost na lokalni ravni s spodbujanjem vključevanja prizadetih skupnosti, organizacij civilne družbe in nevladnih organizacij;"

(c) doda se naslednja točka:

„(j) oceno prispevka financiranja EIB k dolgoročni gospodarski odpornosti beguncev in migrantov ter gostiteljskih, tranzitnih in izvornih skupnosti kot strateškemu odzivu pri obravnavanju temeljnih vzrokov migracij;"

(8) člen 12 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) vsem financiranjem EIB, izvedenim na podlagi tega sklepa, po odobritvi projekta, pri čemer navede predvsem, ali je naložbeni projekt zajet v jamstvo EU in kako prispeva k ciljem na področju zunanjega delovanja Unije, navede pa zlasti njegove gospodarske, socialne, okoljske in podnebne učinke ter učinke z vidika spola;"

(ii) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) obstoječimi okvirnimi sporazumi med EIB in državo prejemnico, kadar je to mogoče in ustrezno. Ko se podpiše nov sporazum ali spremeni obstoječ, EIB zagotovi, da je ta sporazum možno razkriti;"

(b) dodata se naslednja odstavka:

„3. EIB zagotovi, da se informacije o načrtovanem in odobrenem financiranju ali vsakršne znatne spremembe v zvezi z njim objavijo in da do njih brez težav dostopa lokalna civilna družba.

4. EIB Evropskemu parlamentu na njegovo zahtevo predloži preglednico merjenja rezultatov za naložbene projekte, zajete v jamstvo EU, ob upoštevanju varstva zaupnih in poslovno občutljivih informacij in zadevnih notranjih pravil, ki urejajo obravnavanje zaupnih informacij;"

(9) člena 13 in 14 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 13

Preprečevanje pranja denarja, boj proti financiranju terorizma, obdavčitev in nekooperativne jurisdikcije

1. EIB v okviru financiranja, ki ga zajema ta sklep, spoštuje veljavno zakonodajo Unije ter dogovorjene mednarodne standarde in standarde Unije in torej na podlagi tega sklepa ne podpira projektov, ki prispevajo k pranju denarja, financiranju terorizma, izogibanju plačila davka, davčnim goljufijam ali davčnim utajam.

EIB prav tako ne sklene novega financiranja oziroma ne nadaljuje obstoječega s subjekti, registriranimi ali ustanovljenimi v jurisdikcijah, ki so na seznamu ustrezne politike Unije o nekooperativnih jurisdikcijah ali so opredeljene kot tretje države z visokim tveganjem na podlagi člene 9(2) Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta (*) ali pa v praksi ne spoštujejo davčnih standardov Unije oziroma mednarodno dogovorjenih davčnih standardov glede preglednosti in izmenjave informacij. EIB lahko od tega načela odstopa samo, če se projekt fizično izvaja v eni od navedenih jurisdikcij in če v ničemer ne nakazuje, da zadevno financiranje prispeva k pranju denarja, financiranju terorizma, izogibanju plačila davka, davčnim goljufijam ali davčnim utajam.

EIB pri sklepanju sporazumov s finančnimi posredniki prenese zahteve iz tega člena v ustrezne sporazume in od finančnih posrednikov zahteva, da poročajo o njihovem spoštovanju.

EIB najpozneje po sprejetju seznama Unije o nekooperativnih jurisdikcijah za davčne namene pregleda svojo politiko o nekooperativnih jurisdikcijah. EIB nato vsako leto Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju svoje politike o nekooperativnih jurisdikcijah v zvezi s svojim financiranjem, vključno z informacijami za posamezno državo in seznamom posrednikov, s katerimi sodeluje.

2. EIB v okviru svojega financiranja, ki ga zajema ta sklep, uporablja načela in standarde, določene v pravu Unije o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma, zlasti v Uredbi (EU) 2015/847 Evropskega parlamenta in Sveta (**) ter Direktivi (EU) 2015/849. EIB zlasti zagotovi, da tako za neposredno financiranje kot za financiranje prek posrednikov na podlagi tega sklepa velja obveznost razkritja informacij o dejanskem lastništvu v skladu z Direktivo (EU) 2015/849.

Člen 14

Sporazum o jamstvu

Komisija in EIB podpišeta sporazum o jamstvu, v katerem podrobno opredelita določbe in postopke v zvezi z jamstvom EU, kot je določeno v členu 8. Ta sporazum o jamstvu se sporoči Evropskemu parlamentu in Svetu, upoštevajoč njuna zadevna notranja pravila, ki urejajo obravnavanje zaupnih informacij.

(*) Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

(**) Uredba (EU) 2015/847 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1781/2006 (UL L 141, 5.6.2015, str. 1).“;

(10) člen 18 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Pooblastilo iz člena 5 se prenese na Komisijo za nedoločen čas od 8. aprila 2018.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Prenos pooblastila iz členov 4 in 5 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.“;

(c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členoma 4 in 5, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.“;

(11) člen 20 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 20

Poročanje

Komisija do 30. junija 2019 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o oceni uporabe tega sklepa s prispevkom za morebiten nov sklep o kritju financiranja EIB v okviru mandata EIB za zunanja posojila z jamstvom EU.

Komisija do 31. decembra 2021 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi tega sklepa.“;

(12) vstavi se naslednji člen:

„Člen 20a

Prehodna določba

EIB lahko financira projekte, ki so bili odobreni po 12. oktobru 2016 ter pred 8. aprilom 2018 in pred sklenitvijo sporazuma o jamstvu med Komisijo in EIB. Taki projekti se lahko krijejo iz jamstva EU, pri čemer mora Komisija potrditi, da so v skladu s ciljem, opredeljenim v točki (d) člena 3(1), in da spoštujejo pogoje, dogovorjene v sporazumu o jamstvu.“;

(13) Priloge I, II in III se nadomestijo z besedilom iz prilog k temu sklepu;

(14) v Prilogi IV se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

„Dejavnost EIB v partnerskih državah, ki sodelujejo v predpristopnem procesu, se izvaja v okviru, vzpostavljenem v partnerstvih za pristop in evropskih partnerstvih, v katerih so določene prednostne naloge za predpristopne države in države upravičenke z namenom napredovanja pri približevanju Uniji ter ki predstavljajo okvir za pomoč Unije. Stabilizacijsko-pridružitveni proces je okvir politike Unije za Zahodni Balkan. Temelji na progresivnem partnerstvu, v katerem Unija v okviru stabilizacijsko-pridružitvenih sporazumov ponuja trgovinske ugodnosti, gospodarsko in finančno pomoč ter pogodbeno razmerja. S predpristopno finančno pomočjo se predpristopnim državam in državam upravičenkam pomaga pri pripravi na prevzem obveznosti in izzivov članstva v Uniji. Tovrstna pomoč podpira proces reform, vključno s pripravami na morebitno članstvo. Usmerjena je na vzpostavljanje institucij, usklajevanje s pravnim redom Unije, pripravo na politike in instrumente Unije ter na spodbujanje ukrepov za uresničitev ekonomske konvergence.“

Člen 2

Ta sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Strasbourgu, 14. marca 2018

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednica

L. PAVLOVA

PRILOGA

„PRILOGA I

REGIONALNE ZGORNJE MEJE

- A. Predpristopne države in države upravičenke: 8 075 000 000 EUR, od tega 7 635 000 000 EUR v okviru splošnega mandata in 440 000 000 EUR v okviru mandata za posojila zasebnemu sektorju;
- B. Sosednje in partnerske države: 19 680 000 000 EUR, razdeljeno na naslednje podomejitve:
- (i) sredozemske države: 13 030 000 000 EUR, od tega 11 170 000 000 EUR v okviru splošnega mandata in 1 860 000 000 EUR v okviru mandata za posojila zasebnemu sektorju;
 - (ii) Vzhodna Evropa, Južni Kavkaz in Rusija: 6 650 000 000 EUR;
- C. Azija in Latinska Amerika: 4 083 000 000 EUR, razdeljeno na naslednje podomejitve:
- (i) Latinska Amerika: 2 694 000 000 EUR;
 - (ii) Azija: 1 165 000 000 EUR;
 - (iii) Srednja Azija: 224 000 000 EUR;
- D. Južna Afrika: 462 000 000 EUR.

Upravljavski organi EIB lahko po posvetovanju s Komisijo sklenejo, da se v okviru skupne zgornje meje znesek do 20 % podregionalnih zgornjih meja prerazporedi znotraj regij, znesek do 20 % regionalnih zgornjih meja pa med regijami. V primeru, da upravljavski organi EIB do 30. junija 2019 ugotovijo, da EIB ne bo mogla porabiti svojega ciljnega zneska, predvidenega v okviru pobude EIB za odpornost, se lahko do 20 % od 1 400 000 000 EUR v okviru splošnega mandata, rezerviranih za projekte v javnem sektorju, in od 2 300 000 000 EUR, iz posojila zasebnemu sektorju, prerazporedi znotraj in/ali med regijami it točk A in B iz te priloge.

Za vsako prerazporeditev v okviru pobude EIB za odpornost je potreben predhodni dogovor med Komisijo in EIB.

Upravljavski organi EIB takšno možnost prerazporeditve uporabijo zlasti, da omogočijo, da bo jamstvo EU še naprej osredotočeno na bolj tvegane projekte v prednostnih regijah. Komisija Evropski parlament in Svet redno obvešča o tovrstnih prerazporeditvah.

PRILOGA II

POTENCIALNO UPRAVIČENE REGIJE IN DRŽAVE

A. Predpristopne države in države upravičenke:

Albanija, Bosna in Hercegovina, nekdanja jugoslovanska republika Makedonija, Kosovo *, Črna gora, Srbija in Turčija ⁽¹⁾

B. Sosednje in partnerske države

1. Sredozemske države

Alžirija, Egipt, Jordanija, Libanon, Libija, Maroko, Palestina, Sirija, Tunizija

2. Vzhodna Evropa, Južni Kavkaz in Rusija

Vzhodna Evropa: Belorusija, Republika Moldavija, Ukrajina

Južni Kavkaz: Armenija, Azerbajdžan, Gruzija

Rusija

C. Azija in Latinska Amerika

1. Latinska Amerika

Argentina, Bolivija, Brazilija, Ekvador, El Salvador, Gvatemala, Honduras, Kolumbija, Kostarika, Kuba, Mehika, Nikaragva, Panama, Paragvaj, Peru, Urugvaj, Venezuela

2. Azija

Afganistan, Bangladeš, Butan, Filipini, Indija, Indonezija, Irak, Iran, Jemen, Kambodža, Kitajska, Laos, Malezija, Maldivi, Mjanmar/Burma, Mongolija, Nepal, Pakistan, Šrilanka, Tajska, Vietnam

3. Srednja Azija

Kazahstan, Kirgizistan, Tadžikistan, Turkmenistan, Uzbekistan

D. Južna Afrika

Južna Afrika

* To poimenovanje ne posega v stališča o statusu ter je v skladu z RVSN 1244 (1999) in mnenjem Meddržavnega sodišča o razglasitvi neodvisnosti Kosova.

⁽¹⁾ Pobuda EIB za odpornost ne vključuje Turčije, saj je ta točka obravnavana v ločenem sporazumu EU-Turčija.

PRILOGA III

UPRAVIČENE REGIJE IN DRŽAVE

A. Predpristopne države in države upravičenke:

Albanija, Bosna in Hercegovina, nekdanja jugoslovanska republika Makedonija, Kosovo *, Črna gora, Srbija in Turčija ⁽¹⁾

B. Sosednje in partnerske države

1. Sredozemske države

Alžirija, Egipt, Jordanija, Libanon, Libija, Maroko, Palestina, Tunizija

2. Vzhodna Evropa, Južni Kavkaz in Rusija

Vzhodna Evropa: Belorusija, Republika Moldavija, Ukrajina

Južni Kavkaz: Armenija, Azerbajdžan, Gruzija

Rusija

C. Azija in Latinska Amerika

1. Latinska Amerika

Argentina, Bolivija, Brazilija, Ekvador, El Salvador, Gvatemala, Honduras, Kolumbija, Kostarika, Mehika, Nikaragva, Panama, Paragvaj, Peru, Urugvaj, Venezuela

2. Azija

Bangladeš, Butan, Filipini, Indija, Indonezija, Irak, Jemen, Kambodža, Kitajska, Laos, Malezija, Maldivi, Mjanmar/Burma, Mongolija, Nepal, Pakistan, Šrilanka, Tajsko, Vietnam

3. Srednja Azija

Kazahstan, Kirgizistan, Tadžikistan, Turkmenistan, Uzbekistan

D. Južna Afrika

Južna Afrika^a

* To poimenovanje ne posega v stališča o statusu ter je v skladu z RVSN 1244 (1999) in mnenjem Meddržavnega sodišča o razglasitvi neodvisnosti Kosova.

⁽¹⁾ Pobuda EIB za odpornost ne vključuje Turčije, saj je ta točka obravnavana v ločenem sporazumu EU-Turčija.

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL